AYDIN FEN LİSESİ 1997

Fenin Dünyası

AYDIN FEN LİSESİ ÖĞRENCİ DERGİSİ

YIL : 3 SAYI : 6 "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir" K.Atatürk KASIM 2000

"Okul, genç beyinlere,
insanlığa saygıyı,
ulus ve ülkeye sevgiyi,
bağımsızlık onurunu
öğretir."
K. Atatürk

İÇİNDEKİLER

YIL: 3 SAYI:6
KASIM 2000
E-mail:aydinfenlisesi@scientist.com
Tel: 0.256. 219 14 98
Fax : 0.256. 219 23 66

SAHİBİ

Aydın Fen Lisesi Adına
Okul Müdürü
Mukaddem ERİŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Emine ALTINSOY

YARDIMCI EDİTÖR

Aslı SABANCI

DANIŞMA KURULU

A. Tansel SARAYKÖYLÜOĞLU
Emine TİRİÇ
Cengiz SAÇAR

YAYIN KURULU

Ulaş ADIYAN
Ozan ÖNEN
Alkım KARAAĞAÇ
M. Kaan UYGUNTÜZEL
Barış AĞARDAN
Mehmet DÖNMEZ

DİZGİ - BASKI

Dizgi: Kâmil MERSİN
Montaj: Hüseyin AKPINAR
Baskı: Özen Ofset Tel:225 55 78
AYDIN

Okul Müdürünün yazısı 2
Atatürk'e Layık Olma 2
Bir Su Damlasında Bile Sen 2
Milli Eğitim Müdür ile Röportaj 3
Türkiye'de Yedinciyiz 4
Ah Ankara 4
Köpek ve Deprem 5
Sekiz Bin Yıllık Serüven 5
Yanıbaşımızdaki Bilim 6
Sağlığımızın Geleceği 6
Bitkisel Yaşam 7
Sağlık Elden Gidiyor 7
Bilim ve Teknoloji Haberleri 7
Osmanlı ve Laiklik 8
Vazgeçemediklerim 9
Hayat Bu İşte 9
Kendine Dön 10
Karşı Komşumdan Ayrıldım 11
Kendimizden Olmayan 11
İstiridye 12
Yalnızlığın İklimi 13
En Son Ne Okudunuz 14
En İyi Albümler 15
İnternette Müzik 16
Aydın Devlet Güzel Sanatlar Galerisinin Yeni Binası 16
Yaşamdan İnciler 16
7 Renk Sinema 17
Teknik Servis 18
İçimizdeki Bilgisayar Uzmanları 18
İpimle Kuşağım 19
Eşref Saati 20
Beyin Cimnastiği 20
AFL Spor Servisi 21
Derinler 22
Özlem Sona Erdi 22

Bizler efenin Dünyası Dergisi Yayın Kurulu olarak yeni bir öğretim yılına daha dergimizle merhaba diyoruz.

İlk çıktığımız andan beri dergimizi hep daha iyiye götürmek amacıyla hareket ettik. Geçen sene ağırlıklı olarak yayın kurulunu oluşturan ilk mezunlarımızdan bayrağı devraldık. Bizler de aynı istek ve heyecanla bizden sonrakilere devredeceğiz. Önemli olanın dergimizin sürekliliği ve amatör ruhumuzu asla kaybetmememiz olduğunu hepimiz çok iyi biliyoruz.

Dergimiz sayfalarında öğretmenlerimize ve bize "Okul, genç beyinlere; insanlığa saygıyı, ulus ve ülkeye sevgiyi, bağımsızlık onurunu öğretir" diyerek yol gösteren ulu önder Atatürk başta olmak üzere, arkadaşlarımızın çeşitli konulardaki duygu ve düşüncelerini dile getiren yazılarına yer verdik.

Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyoruz.

efenin Dünyası
YAYIN KURULU

MUKADDEM ERİŞ
Okul Müd.

Değerli Okurlar;

Artık kurumlaşmış bir yayın organı haline gelen efen'in Dünyası her yeni sayısında daha içerikli, daha düzenli hale gelmiştir. Bu konuda çaba gösteren Edebiyat öğretmenimiz Emine Altınsoy'a, Rehber öğretmenimiz A. Tansel Sarayköylüoğlu'na ve öğrencilerime teşekkür ediyorum. Gazetemizin adı hem efe hemde Fen vurgusu yaparak Aydın Fen Lisesini çağrıştırmaktadır. Aydın Fen Lisesi yaşadıkça gazetemiz bu adla sizlere ulaşmaya devam edecektir.

Değerli okurlar, okulumuz artık kuruluşunun üçüncü yılını tamamladı ve ilk mezunlarımızı verdik. ÖSS sınavında okulumuz çok güzel sonuç aldı. 39 öğrencimizden 31'i ülkemizin en seçkin üniversitelerine yerleştiler. Bu sonuç bizlere gurur verdi. Bu öğretim yılında son sınıftaki 18 öğrencimizden de çok güzel başarılar bekliyoruz. Türkiye'de ilk 100'e 5 öğrenci hedefi koyduk. Bunu gerçekleştirmek için öğrencilerimizle kollektif çalışma ruhu içinde hareket ediyoruz.

Sevgili Öğrencilerim, günümüzde "iyi yetişmiş insan tipini tanımlarken, sadece alanında başarılı insan anlaşılmamaktadır. Güzel sanatlardan anlayan, okuyan, kültürlü, iletişim kurmada başarılı, sosyal ilişkileri iyi insan aranan insan tipidir. Onun için sadece derslerinizdeki başarıya öne çıkaran diğer etkinlikleri önemsiz sayan yaldaşımdan uzak durunuz. Bunu başarmak için kendinize bir rehber bir örnek aradığınızda Mustafa Kemal'i örnek alınız. Onun mucize denen başarısının ardındaki sırrı anlamak ancak Atatürk'ü ve Atatürk'çülüğü iyi anlamakla mümkün olur.

ATATÜRK'E LAYIK OLMAK

Büyük asker sayılmak, tarihe geçmek için, Batı'nın acımasız kuvvetlerini dehasıyla durduran bir "Anafartalar kahramanı Mustafa Kemal" olmak yeterliydi. Büyük kahraman sayılmak, tarihe geçmek için, çoklarınca imrenilir durumuna aldırmadan, Kurtuluş Savaşınıbaşlatmak üzere 19 mayıs 1919'da Samsun'a çıkan, 38 yaşında bir "Ordu Müfettişi, Mustafa Kemal Paşa" olmak yeterliydi. Büyük kurtarıcı sayılmak, tarihe geçmek için, yanmış, yıkılmış, tükenmiş, tüketilmiş boynu eğik bir Anadolu, dipdiri, inançlı, kuvvetli bir ordu çıkaran, iç ve dış düşmanları yenen "Başkomutan Mustafa Kemal Paşa" olmak yeterliydi. Büyük önder sayılmak, tarihe geçmek için, halk hareketine yön veren, düzenleyen , yöneten, onu geniş anlamlı kurtuluş amacına ulaştıran "DEVLET ADAMI MUSTAFA KEMAL" olmak yeterliydi. Büyük Türk, büyük insan sayılmak, tarihe geçmek için Anadolu çocuklarını, insan olmak, Türklükleriyle övünmek haysiyetine kavuşturan bir "ATATÜRK" olmak yeterliydi. Büyük lider sayılmak, tutsak uluslara önderlik ederek, özgürlük meşalesini ateşleyen iç ve dış düşmanların çullandığı, çöküntü durumundaki bir imparatorluktan, genç bir cumhuriyet yaratan "ÖNDER ATATÜRK" olmak yeterliydi.

Örnekleri çoğaltmak kolay - Güç olanı, ona layık olmak, eserini yaşatmaya kararlı, inanmış Atatürkçü olmaktır. Atatürk kasımlarda anılan, hayatı, başarıları anlatılan, anısı önünde saygıyla susulan, sonra bütün bir yıl unutulan bir "Geçmiş zaman adamı" değildir. Atatürk yaşayan bir kahramandır. ON KASIM, bir yıl boyunca yapılan işlerin davranışın, yönetimin, gidişin, Atatürkçülükle bir karşılaştırılması, bir eleştirisi olmalıdır. Atatürk gidilecek yolu bize göstermiştir. Batı uygarlığına giden, kişiyi tutsak bağlardan çözüp kurtaran, aklımızla düşünmeyi, hareket etmeyi öğütleyen, çalışmamızı, koşmamızı, yükselmemizi, günümüz batı uygarlığına yetişmemizi isteyen, ilim ve bilim yoludur. Gerçekçi yoldur. Herkesin ödevi vardır, b u yolda, herkesin alınteri gereklidir. Kimse, imtiyazlı değildir. Kimse çalışmadan, yararlı olmadan, ortaya bir şey koymadan, başkalarının sırtından geçinemez. Baş köşeye oturamaz üstelik saygıdeğer kişi sayılamaz.

Kimse geriye dönemez, gerinin karanlıklarına çekip götüremez. Kendi çıkarı için kimse, yüzyıllar sonra gerçek kurtuluşuna kavuşan bu milleti aldatamaz, sömüremez, sömürülmesine aracı olamaz. Olursa, bu olumsuz yola yönelirse, karşısında Atatürk'ü bulur, Atatürkçüleri bulur.

Atatürk'ü sevmek demek, 10 Kasımlarda anıtı, büstü önünde eğilmek demek değildir. Atatürk'ü sevmek, anlamakla başlar. Ona şiirler söylemek, hayat öyküsünü okumak, "Ölmedin, kalbimizde yaşıyorsun!" demek güzeldir ama yeterli değildir. Bu dönem geçmelidir artık. Atatürk aramızdan ayrıldığında hangi noktadaydık, hangi yoldaydık, şimdi hangi noktadayız, hangi yoldayız? Bunu içtenlikle, cesaretle incelemeli, bulmalı saptamalıyız. Önce Aydın Türkler olarak "Atatürkçülük" üzerinde anlaşmalıyız. Atatürkçü olmanın özelliklerini, anlamını, amacını belirtmeliyiz. Atatürkçülüğü yeni kuşaklara aşılamalıyız. Atatürkçü olmanın özelliklerini, anlamını, amacını, belirtmeliyiz. Atatürkçülüğü yeni kuşaklara aşılamalıyız. Anadolu insanına Atatürk'ü, en büyük Türk, en yararlı Müslüman olarak tanıtmalıyız. Çıkarıcı, karanlık ruhlu tembellerin Vatan kahramanlarına çamur atmalarına göz yummamalıyız. Vatan çocuklarını okutmalıyız. Çağdaş uygarlığın yolu, onlara Cumhuriyet okulu, Cumhuriyet Öğretmeni olanağı sağlamakla başlar. Böylece herkes giderek uğraşı ve yararı oranında; toplumdaki yerini alır. Bu ortamı yaratmak için uğraşmalıyız. Atatürkçüyüz derken bu kelimenin ağırlığını ve sorumluluğunu hissetmeliyiz.

Her aydın Türk, her inanmış Atatürkçü, biraz da Atatürk sayılmaz mı? "Asla şüphe yoktur ki, Türklüğün unutulmuş büyük medeni vasfı ve büyük nedeni kabiliyeti, bundan sonraki inkişafıyla, atinin yüksek medeniyet ufkundan bir güneş gibi doğacaktır. Ne mutlu Türküm diyene! Ne mutlu Atatürk'e ve bu milletin büyük bir millet olduğuna Atatürk'e ve bu milletin büyük bir millet olduğuna gerçekten inanlara. Ne mutlu 10 Kasımlarda Atasının önünde eğilirken içinden "Ben gerçek bir Atatürkçüyüm, onun yolundayım, görevimi yaptım ve yapacağım diyerek o büyük huzuru bulabilenlere.

BİR SU DAMLASINDA BİLE SEN

Eren ARSLAN

Her 10 Kasım'da
Bana, biraz daha uzak gelirsin.
"Bir yıl daha geçti" derim.
Seni unutmaktan korkarak
Tam böyle dediğim anda
Kavak cevap verir bana:
"Gör bak! O yaşıyor dallarında"
Bayrak seslenir haykırarak:
"O'nun için coşarım ben böyle ancak!"
Kitabım atılır birden:
"Neden bu kadar çok bahsederim O'ndan, söyle neden?"
Anlarım düşüncelerimin yersizliğini
Bir su damlasında bile görünce seni

Milli Eğitim Müdürü Sayın: A. Murat TANER'le Röportaj

Rabia ÖZER
İbrahim ÇAĞIRICI

- Öncelikle bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Aydın'a yeni geldiniz, sizi pek fazla tanımıyoruz. Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

- 1946 doğumluyum. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ni 1969'da bitirdim. 1971'de Milli Eğitim teşkilatı içinde çalışmaya başladım.

- Aydın'da eğitim açısından olumlu ya da olumsuz bulduğunuz yönler nelerdir.?

- Toplum eğitime yatkın. Öğrenciler ve veliler istekli. İstekli olma eğitimin kalitesinde en önemli hususlardan biridir. Bu isteklilik kaliteyi de beraberinde getiriyor. Bu sene de bunu Aydın'ın ÖSS'de 1. il olmasıyla gördük. Aydın'ı eğitim şehri olarak değerlendirebiliriz. Burada eğitim birinci sektör olarak karşımıza çıkıyor. Daha sonra onu tarım ve ticaret takip ediyor. Bu yüzden işim Aydın'da hem önemli hem zor. Buradaki talep ve istek bizi eğitimde devamlı olmaya zorunlu kılıyor. Geldiğimden bu yana hep velilerin ve öğrencilerin daireye intikali ve istekleri oldu. İstemek edinmek demektir. Bilmezseniz bir şey isteyemezsiniz. Bunun için bilinçli bir toplum var karşımızda. Bunu iyi değerlendirmek lazım. Bu bakımdan güzel bir ortam.

- Geçen sene okulumuzdan fazlaca ayrılmalar oldu. Bu yüzden bu seneki 11. sınıflar; 30 kişinin ayrılmasıyla 18 kişi kaldı. Bu ayrılmaların en büyük nedeni de tabii ki O.Ö.B.P. bunu nasıl değelendiriyorsunuz.?

- Bu puan sisteminde herhalde öğrencilerimizin kendi açılarından değerlendirdikleri bir menfaat anlayışı var. Benim de edindiğim intibaya göre bir kaç puan fark etme durumu oluyormuş bazı öğrencilerde. Onun için okul değiştirme yoluna gidiyorlar. Ama okul müdürleriyle yaptığım görüşmelerde bunun çok gerekli olmadığını gördüm. Ben size okul değiştirmemenizi tavsiye ediyorum. Okulunuzda eğitiminizi tamamlayın. Zaten verimlilik sizinle başlıyor, sizinle bitiyor. Dolayısıyla; siz hangi okulda olursanız olun, istikbaliniz sizin elinizde.

- Aydın bu yıl ÖSS'de 1. olarak çıktı. Kuşkusuz bunda Aydın Fen Lisesi'nin payı büyük. Bu başarıya rağmen okulumuzda halen bazı eksiklikler var. Fen liselerin en büyük ihtiyacı olan bilgisayar laboratuvarına sahip değiliz. Okulda ve yurtta güvenlik yeterli değil. Bahçede çevre düzenlemesi hâlâ yapılmadı. Bu konuda neler söyleyebilirsiniz?

- Fen liseleri ilk önce belirli yerlerde kuruldu. Sonra sayıları gittikçe arttı. Sayılarının artmasıyla ihtiyaçları da arttı. İhtiyaçlarının karşılanmasında da güçlükler çekilmeye başlandı. İlk kurulan fen liseleri tam teşkilatlıydı. Ve sağlıklı bir şekilde kuruldular. Geri kalanlar da zaman içerisinde ihtiyaçlarını karşılayabiliyor. Ben de sizler gibi okulunuzda bilgisayar laboratuvarı olmamasını pek normal karşılamıyorum. Dolayısıyla bununla ilgili çalışmaları da yapmamız lazım. En azından bir bilgisayar laboratuvarının sizlerin hizmetine verilmesi gerekir. Araç - gereçlerin sağlanması bakımından okulunuz büyük yol katetmiş. Bakanlığın desteği, sayı çoğaldıkça ihtiyaçların karşılanmasında yeterli gelmedi. umumiyetle okullar kendi çabalarıyla bir yerlere varmaya çalıştı. Veli desteği ne kadar çok olursa, ihtiyaçlar o kadar çabuk karşılanır. Burda da maddi olarak geniş bir veli desteğinin olmadığı ortada. Buna rağmen veli desteği yok diye de ihtiyaçların karşılanmaması diye bir şey olamaz. Dolayısıyla; hem okul idaresi, hem koruma derneğiniz, hem de bakanlık imkanlarının biraraya getirererek bu eksiklikleri gidermek zorundayız.

- Aydın Milli Eğitim müdürü olarak geleceğe yönelik projeleriniz nelerdir?

- Evet, bu somut bir proje değil ama bir düşünce. Hepimizin düşüncesi. Aydın her ne kadar başarılı bir ilse de, eğitim öğretimde başarının hududu yoktur. Eğitimde hem verimli, kaliteli bir hizmet sunmak; hem de bunu benimsetip, geliştirmek, yerleştirmek, ilimizde kaliteli eğitimin daha da artmasını sağlamak gerekir. Birincisi bu, ikincisi; Aydın'da orta öğretim kurumlarının artık şehrin içerisinden, bu dağınık yerleşmeden kurtulması gerekir. Bunun için çalışmalarımız başladı. Hatta yerini tespit ettik. Müşterek bir kütüphanesi olacak, kapalı spor salonu, açık spor salonu, yüzme havuzu. Burası bir eğitim kampüsü içerisinde ihtiyacı duyulan tüm malzemelerin bulunacağı bir mekan olacak. Bunun yanında müşterek labaratuvarı olacak ve artık imkansızlıklardan bahsedilmeyecek. Bu kampüsteki öğrenciler eğitim programları doğrultusunda bu tesislerden ortak olarak faydalanacak. Pansiyonları olacak, lojmanları olacak. Bunun için yaklaşık 200 dönümlük bir arazi tespit edildi. Sanırım bu sene içinde istimlakı da yapılır ve en kısa zamanda tesisler zaman içersinde yerleşir.

- Peki, bu projenin bazı sorunları olmaz mı? Mesela okullar bölgesi olarak bilinen devlet hastanesinin üst tarafındaki okullar arasında sorunlar yaşanıyor. Burda da olursa, bunlara nasıl bir çözüm getirmeyi düşünüyorsunuz?

- Bir şeye başlarken sonuçlarını düşünmek lazım. Projemiz Bakanlığımız tarafından da değerlendirildi. Burda, öğrenci problemlerinin çıkmasının muhtemel olduğu konuşuldu. "Senin okulun, benim okulum" diye çocuklar arasında sürtüşme olabilir. Ama burda böyle bir şey olmayacak. Tek bir okul, herkes o okulun öğrencisi olacak. Dolayısıyla bir yönetim kurulu ve müdürler kurulu olacak. Bu sorun öğretmenlerin ekip olarak faaliyeti ile daha da aşağıya düşürülebilir.

- Peki bu proje gerçekleşince bir çok okul binası boş kalacak. Bu binaları nasıl değerlendireceksiniz?

- Binaları da ilk öğretim kurumlarına tahsis etmeyi düşünüyorsunuz. Çünkü projemizde sadece orta öğretim kurumlarına yer vereceğiz. İlköğretimdeki çocuklar küçük olduğu için onların 3-4 km. uzakta bir yere gidip gelmeleri zor olur. Dolayısıyla kendi mahallerindeki okullarda okumaları daha uygun olur.

- Bizim sorunlarımız bu kadar. Sizin eklemek istedikleriniz, bizlere söylemek istedikleriniz var mı?

- Biz hepimiz sizler için çalışıyoruz. Öğretmenlerinizin, müdürünüzün tek bir amacı var; sizlere yardımcı olmak. Sizlere yardım etmeleri de kesinlikle istekli olduğunuz için. Siz bizim geleceğimizsiniz. Buna da çok inanıyorum; özveriyle çalışıyorsunuz, gayretlisiniz. İkincisi; sizleri iyi bir vatandaş olarak ülkeye hizmet ederken görmek istiyoruz. Milletine sahip çıkan, ülkesine sahip çıkan, cumhuriyete sahip çıkan bir nesil olarak yetişmenizi istiyoruz. Hem aileniz mutlu olsun hem siz mutlu olun. Ülkenin birer mutlu ferdi olarak ülkeye hizmet edin. Atatürk'ün hedeflediği; "eğitimde en iyiye ulaşmak" konusunda bize yardımcı olur.

TÜRKİYE'DE YEDİNCİYİZ

YAYIN KURULU

Geçtiğimiz Haziran ayında yapılan Orta Öğretim Kurumları Yerleştirme Sınavı (OÖKYS) sonucu okulumuz Aydın Fen Lisesi 935.000 taban puanıyla TÜRKİYE yedinciliğini elde etti. 1997 yılında eğitim ve öğretime açılan okulumuz ilk mezunlarını da bu yıl içerisinde verdi. İlk açıldığı yıl on üçüncü, daha sonraki yıl on birinci, geçen yıl ise dokuzunculukta yer alan okulumuz istikrarlı tırmanışına devam etti ve Türkiye genelinde yedinciliğe yükseldi. Okulumuzun ÖSS'deki başarısı Aydın ilinin ÖSS başarısına da yansıdı ve AYDIN ili Türkiye illeri arasında ÖSS puan sıralamasında birinci oldu. Okulumuzun İzmir, Ankara, İstanbul, Bursa, Eskişehir ve Konya gibi büyük şehirlerin fen liselerinin hemen ardından yedinci sıraya alması gelecek için okulumuzdan çok şey beklenmesi gerektiğini bir kez daha kanıtladı. Umarız bu yarışımızı gelecek yıllara da yansıtır ve Türkiye'ye en yararlı şekilde hizmet edebilecek beyin gücünü de çıkarabiliriz. Şimdiki hedefimiz ilk 5, fakat asıl hedefimiz aydınlık günler...

AH ANKARA!...

Barış AĞARDAN

"Hocam Ankara! Hocam Ankara! Hocam ODTÜ!..." derken sonunda hocaların başlarının etini yedik ve Ankara'ya gitmeyi başardık. Neler mi yapacaktık? Hocalara göre otobüste uyuyup dinlenmiş bir şekilde Ankara'da olacaktık ve orada ODTÜ, Bilkent gibi üniversitelere gidip bilgilenecektik. Bize göre ise otobüste şarkı söyleyip, eğlenip oraya gidecektik. Tabiki üniversitelere gidip biraz bilgi edinecektik.

Ve yolculuk başladı. Bu gezide de İstanbul gezisindeki otobüs ve şöför vardı. Herkes bu korkuyla başladı yolculuğa.

Yolculuk bizlerin istediği gibi başladı. Hepimiz şarkılar söyleyerek, espriler yaparak yolculuğa devam ettik. Ama ilerleyen saatlerde hocaların baskısı biraz daha arttı ve şarkılar kesilmeye başladı. Ama uyumamakta direniyorduk ve her gezide olduğu gibi uykumuzu yatacağımız yere saklıyorduk.

Yolculuk gırgır ve şamatayla herkesin istediği gibi geçti. Sabah 8.30 gibi Ankara'daydık. İlk önce yoldan, geçen seneki mezunlarımızdan, Erhan, Kurtuluş ve Hatice'yi aldık ve onlarla birlikte Bilkent'e gittik. Yarım saat kadar Bilkent'in kafeteryasında kahvaltı ettik. Kahvaltıda herkes biraz yorgunluğunu attı. Kahvaltıdan sonra bölümleri dolaşmaya başladık. İlk durağımız elektrik - elektronik bölümüydü. Herkesin bu bölümden biraz gözü korkmuştu. Okuyan öğrencilerin halleri çoğu kişinin elektrik-elektroniği istememesine neden oldu. Elektrik-elektronik'ten sonra fizik bölümü, matematik bölümü, kimya bölümü ve moleküler biyoloji hakkında bilgi aldık. Hemen hemen hepimizin aklı moleküler biyoloji'de kaldı. Ve ordan da en çok merak ettiğimiz bölüm olan işletmeye geçtik. Orayı bize tanıtan bayan, Emine Tiriç'e çok benziyordu. (Hazır cevaplılık olayı). Hemen hemen hepimizi etkilemeyi başardı. Herkensin aklı Bilkent İşletme'de ve de o bayanda kaldı!...

Bilkent'ten ODTÜ'ye geçtik. ODTÜ'de ilk önce öğle yemeği yedik. Oradan yine fakültelere... İlk olarak Makine Mühendisliği'ne daha sonra da İnşaat Mühendisliği'ne gittik. Burada gözlenen ortak bir nokta vardı. O da " Kimler bu bölümü tercih etmek istiyor?" sorusuna bir kaç parmak dışında parmak kalkmamasıydı. (Onlar da ayıp olmasın diye...) Ordan da elektrik-elektronik... Fakat yavaş yavaş kafile dağılmaya başlamıştı. Elektrik-elektronik bölümünü görmek için giren öğrenci sayısının aramızda çok tutulan bir meslek olmasına rağmen az olması dikkati çekti. (Eee... olacak o kadar! Yorgunluk bu...) En son durağımız da Endüstri Mühendisliği bölümü oldu. Herkes başını masaya dayayarak, uyku halinde asistan öğrenciyi dinlemeye başladı. Yorgunluğun getirdiği baskı herkesin salonu erkenden terk etmesine sebep oldu.

Nihayet üniversiteleri bitirdik!... Kızılay hayaliyle ODTÜ'den yola çıktık yanımızdaki mezun arkadaşlarımızla. Fakat kendimizi Yimpaş'ta bulduk. (Ankara Fen'e gidilmesi gerektiğinden... Zaman sorunu!) Bu herkesi şaşırttı. Buradan da Ankara Fen'e gittik. Yemek yemek için okulun yemekhanesine girdiğimizde, yemekhanede tuvaletin olması bizde şok etkisi yarattı, burnumuzdaki kokuyla beraber... Eee tabi, milletin iştahı doğal olarak kesildi. Yemekler de çöpe...

Akşam hocalara yapılan baskı Kızılay'da serbest bırakılma zaferiyle sonuçlandı. Kızılay'a varınca herkes dilediği tarafa dağıldı ve de kendince eğlenmeye çalıştı. Ankara Fen'e dönüldüğünde herkesin yüzünden yorgunluk akıyordu ve belirli bir süre sonra yatakhaneyi sessizlik kapladı.

Sabah Anıkabir'e yolculuk vardı. Çelenk koyma törenleri, saygı duruşu ve askerlerin nöbet değişimi herkesi olabildiğince etkiledi. Anıtkabir'den resim müzesine geçtik. Oradaki resimler herkesin ağzını açık bıraktırdı. Bir süre sonra kendimizi tekrar Kızılay'da bulduk. Herkes bu arada Ankara'daki tanıdıklarıyla buluştu.

Dönüş zamanı yaklaşmıştı. Dönerken Real'e (Bilkent Center) uğrayalım dedik. (Üzülmesin diye...) Gezinin bitmesinin ve de Ankara'dan ayrılacak olmamızın getirdiği burukluk Real'daki zamanın nasıl geçtiğini anlamamıza izin vermemişti bile! Yapılan alışverişlerden sonra otobüsümüze bindik ve kimsenin istemediği dönüş gerçeğiyle kalakaldık bir masalın ortasında...(Bulvarımıza gidiyoruz diye avuttuk kendimizi aklımızdaki Kızılay'ın gölgesinde...)

Dönüşte, bir kaç yerde mola verdik. Beleş yemek bile yedik!(Ama gezideki herkes gezi boyunca Mehmet Usta'nın yemeklerini arar oldu!...) Hocalarımız sağolsun...

Sabaha karşı Aydın'daydık. Tek tesellimiz ise geziye gelmeyen arkadaşlarımızın, sağ salim döndüğümüz için sevinmeleri oldu! Özlem giderdik aklımız Ankara'dayken...

KÖPEK ve DEPREM

Umut AYDINOĞLU - Uğur IRMAK

Köpekler depremi hissedebilirler mi? Bu soru bilimin en çok uğraştığı konulardan biridir. Bilim bu sorunun cevabını ararken halkımız kendi çözümünü yine kendisi üretmiş durumda. Bu sözüm de köpeklere sismograf gözüyle bakmak.

Depremi hayvanların önceden hissettiğine dair hayvan sahiplerince yapılan birçok gözlem vardır. Ama bu bilimsel deneylerle kanıtlanamamıştır. Bir deneye göre bir köpek on depremin yedisine tepki vermiş üçüne ise hiçbir tepkide bulunmamıştır. Ama bununla beraber depremlerin şiddetli ve tepkilerin depremden ne kadar önce şekillendiğine dair bir veri yoktur.

Peki depremi nasıl hissediyorlar? Eğer önce bu soruyu sorarsak depremi hissedip hissetmediklerinin cevabını alabilirsiniz. Bu sorunun birçok mantıklı cevabı vardır. Fakat hangisinin doğru olduğu bilinmemektedir. Ben şimdi bu cevapları açıklayacağım. Köpeklerin depremi hissedip hissetmediğine siz karar verin.

Yaban ortamında yaşayan bir canlı acımasız çevre şartlarına ve doğa olaylarına karşı bir takım savunma mekanizmalarına sahip olmalıdır. İlkel insan dahi tehlike dolu çevresiyle mücadele edebilmek için çok daha gelişmiş tepkilere sahip olmak zorundaydı. Belki de bunların içinde depremi hissetmek de vardı. Ancak yaşamın kolaylaşması, tabiattan gelen tehlikelerin azalması ile birlikte insanlardaki bu tür mekanizmalar yok oldu. Ama evremini henüz tamamlamamış olan köpekte yok olmadı.

Bununla beraber daha bilimsel gözlemlere baktığımızda köpeklerin çok uzak mesafelerden koku alması zor olmasa gerek.

Köpekler 20.000 ile 80.000 titreşim / saniye olan sesleri kolayca algılayabilmektedir. O halde deprem öncesinde köpeklerin yer altındaki titreşimleri hissetmeleri zor olmamalı.

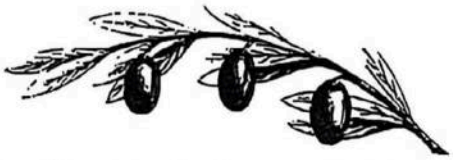
Ayrıca birçok hayvan sahibi köpeğin çok değişik yeteneklerine şahit olmuştur. Mesela bazı hayvan sahipleri kocaları eve gelmeden yarım saat önce köpeklerinin havlamaya başladığını gözlemlemiştir. Uzaklık 20-30 km iken ve sahibi arabanın içindeyken köpeğin, sahibinin geldiğini anlaması ancak beş duyudan başka şeylerle açıklanabilir. O halde köpek aynı hissi deprem sırasında da algılayabilir.

İnsanların hissedemediği P dalgalarını köpeklerin hissedebildiğini biliyoruz. Deprem sırasında P dalgaları yayılır. bu olay da köpeklerin depremi nasıl hissettiğini açıklayabilir.

Ama her şeyden önemlisi köpek depremi hissedip tepki gösterdiğinde insanın bu tepkiyi doğru olarak algılabilmesidir.

SEKİZ BİN YILLIK SERÜVEN

Abdullah ADIYAN

Tarihi, günümüzden 8 bin yıl öncesine dayanan zeytin, birçok efsanenin de kaynağı olmuş.

Örneğin, tufan biraz durulur gibi olunca, Nuh Peygamber'in gemisinin güvertesinden uçurduğu beyaz güvercinin, ağzında bir zeytin dalı ile geri dönmesi ve o gün bugündür, zeytin dalı taşıyan güvercin imgesinin barışın sembolü olarak yerleşmesi gibi... Ya da antik Atina şehrinin kurucusu ve koruyucusu Pallas Athena'nın Olimpos tanrılarının huzurunda Poseydon'a karşı verdiği mücadeleyi, toprakta yoktan var ettiği bir zeytin ağacı ile kazanması ve tanrıların, oybirliği ile insanlık için zeytin ağacından daha büyük bir hediye olamayacağına karar vermeleri gibi... Zeytin ağacı, aynı zamanda bütün kutsal kitaplarda da yer alıyor.

Kuran-ı Kerim'de bu ağacın Sina Dağı'ndan geldiği, meyvalarından yağ elde edildiği ve bu yağın yemeklere lezzet vermek için kullanıldığı yazılıdır. İsa Peygamber'in gökyüzüne çıktığı Zeytin Dağı'nın eteklerinde bulunan Getsemani bahçesinde ise o tarihlerden kalma zeytin ağaçları bugün hâlâ zamana meydan okuyor.

Bugün tarihçiler, sürdürülen arkeolojik araştırmaların ışığında, zeytin ağacının anavatanının Mezopotamya olduğunu ve çevresine buradan yayıldığını kabul ediyorlar.

Yunanlıların ise, zeytini kutsal bir ürün olarak kabul ettikleri ve bu nedenle zeytin yetiştirme ve toplama işini sadece bakire kız ve bakir erkek yapmasına izin verdikleri tüm tarih kitaplarının üzerinde birleştikleri bir gerçek. Romalılar için de, bu kutsal ağaç kendilerine tanrıça Minerva'nın bir hediyesi olmuş. Romalılar tarihte, zeytin yetiştirme ve zeytinyağı elde etmekte büyük uzmanlar olarak bilinirler.

Romalılar'ın bir diğer önemli katkısı da, 2000 yıl öncesinden günümüze kadar kullanılan en yaygın yağ çıkarma yönetimi bulmuş olmaları. Kısacası Roma ile birlikte zeytin ve zeytinyağı, toplumsal hayatın vazgeçilmez öğelerinden olmuş.

Zeytin ve zeytin ağacıyla ilişkimiz neredeyse insanlık kadar eski. Dünyaya Mezopatamya'dan yayılan zeytin ağacı narin bir ağaçtır, ağır ve zahmetli büyür.

Ancak, buna değecek kadar da uzun ömürlüdür. Bir zeytin ağacı beşyüz, hatta binyıl yaşayabilir! bu nedenle botanikte "ölümsüz ağaç" olarak kabul edilir. Zeytinyağı, lezzeti ve besleyici özelliklerinin yanısıra yüzyıllar boyunca Akdeniz insanları tarafından kozmetik hatta tıbbi özellikleriyle de benimsendi. Bugün artık İspanya'da, İtalya'da ve Amerika'da yürütülen bilimsel araştırmaların ışığında bir kez daha kanıtlandığı gibi, içilirse mideyi ülsere karşı koruduğu da biliniyor. Aynı şekilde bağırsak, idrar yolları, safra kesesi rahatsızlarının azaltılmasında ve gastritin giderilmesinde de etkilidir. Özellikle çocuklar için yararlıdır, beynin gelişimini ve kemiklerin güçlenmesine hızlandırır. Başta E vitamini olmak üzere, içerdiği A, D, K vitaminleri sayesinde hücreleri yeniler, doku ve organların yaşlanmasını geciktirir. Ayrıca, cildi besleyici, koruyucu özelliği de vardır.

Zeytinyağı, anne sütüne yakın bir miktarda linoleik asit içerir. Yağsız inek sütüne zeytinyağı katıldığında, anne sütünü bırakmış bebekler için anne sütü gibi doğal bir besin kaynağı özelliğini kazanır.

Zeytinyağının belki de en önemli özelliği kalp-damar hastalıkları üzerindeki olumlu etkisidir. Zeytinyağı kandaki kolestrol düzeyinin denetlenmesini, kolaylaştırır, zararlı kolestrol miktarını düşürür, dolayısıyla da kalp krizi riskini azaltır.

Sonuç olarak, zeytin yaşanamayan anların ve şu an değerini bilemediğimiz barışın simgesi. Hayatta yaşanmaya değer olan tüm an ve anıların bitmek tükenmek bilmeyen melodiler gökyüzünde. Bir güvercin ve bir zeytin dalı.

YANIBAŞINIZDAKİ BİLİM

Çağrı ÇETİNTEPE

Sakın bir buz kalıbını yalamayın!

Buzluktan yeni çıkmış bir buz kalıbına dokunduysanız parmaklarınızın buna yapıştığını farketmişsinizdir. (böyle bir deneyiminiz yoksa deneyin). Bir buz kalıbını yalarsanız da benzer bir durum olur ve bunun sonucu sizin için çok acı verici olabilir. Peki neden parmaklarınız buza yapışır?

Siz ne kadar "Benim ellerim kuru" deseniz de elleriniz her zaman az da olsa nemlidir. Buzluktan yeni çıkmış buz kalıbına değdiğinizde elinizdeki nem donar ve parmaklarınızın basıncı da donmuş nemin kaptaki buz kristallerine yapışmasına neden olur. Buz kalıbını yaladığınızda diliniz kaba yapışır, bundan kurtulmak için çabalarsınız dil üzerindeki deri tabakası sıyrılabilir.

Brrr, amma soğuk!

Dağ gibi yüksek yerlerde havanın soğuk olduğunu bilirsiniz. Fakat nasıl olur da Güneş'e binlerce metre yakın oldukları halde deniz seviyesindeki yerlere göre daha soğuklar?

Hava, güneşten gelen bütün zararlı ışınları soğurduğu halde Güneş'in ısısını pek soğuramaz. Güneş'in ısısını soğuran ve bu ısıyı konveksiyon yoluyla bitişik hava katmanlarına ileten Dünya'nın yüzeyidir. Sıcak hava yükseldikçe daha soğuk ve az yoğun hava katmanlarıyla karşılaşır ve giderek soğur. Belirli bir yükseklikte soğuyan sıcak hava, aynı sıcaklıkta bir hava katmanıyla karşılaşır ve daha soğuk olan üst tabakaların altında "sıkışmış" olur. Böylece daha yüksek yerlerdeki hava katmanları sıcak havayı alamaz.

Sinir bozucu tebeşirler...

Bazen kara tahtaya yazarken kulak tırmalayıcı ve çoğumuzun nefret ettiği bir ses çıkar. Feki sizce neden?

Tahtaya tebeşirler yazı yazarken tebeşir tahtaya doğru bastırır ve hareket ettiriniz. Bu ikisi arasındak i sürtünme, tebeşir parçaların kopmasına ve bu parçacıkların tahtaya yapışmasına neden olur. Sürtünme gerekli olandan az ise tebeşir kayar ve tahtaya art arda bir çok kez değer. Bu ses bundan dolayı çıkar. Tahtayla tebeşir arasındaki sürtünme kuvveti, tahtayla arasındaki açıya ve bunların değme alanlarının büyüklüğüne bağlıdır. Sürtünme az olduğunda o "gıcık" ses çıkar.

Haydi tartıya...

İşte size deneyebileceğiniz bir şey. Tartıya çıktığınızda öne eğilin. Daha sonra dik dururken kollarınızdan birini hızla yukarı kaldırın. İlk durumda kilonuz, olduğunuzda daha az; ikinci ise olduğunuzdan daha fazla bir değer gösterecektir. Neden sizce böyle oluyor?

Öne doğru eğildiğinizde, kilonuzun daha az gözükmesini sağlayan kaslar vücudunuzun alt kısmını yukarı çeker. Bir kolunuzu kaldırdığınızda ise kilonuzun daha fazla gözükmesini sağlayan kaslar omzunuza bir baskı yapar ve tartı üzerindeki basıncın artmasına yol açar.

Gece Berraklığı

Gündüz, uzak radyo yayınlarını neden geceki kadar düzgün, parazitsiz dinleyemeyiz?

Radyo yayınları orta ve kısa dalgadan yayınlanmaktadır. Orta dalgalar yeryüzüne paralel şekilde hareket ederken kısa dalgalar atmosferindeki iyonosfer tabakasından yansıtılacak biçimde gönderilir. İyonosfer , D,E, ve F olmak üzere üç katmandan oluşmuştur. D ve E katmanları yalnız gündüz vakti, Güneş parıldadığı sürece varlıklarını koruyabilirler. Gece, sahip oldukları iyonlar nötr moleküller oluşturmak üzere yeniden birleştiklerinden genelde yok olurlar. D ve E katmanları radyo dalgalarını yansıtacak kadar yoğun değillerdir; fakat kendilerine gelen enerjinin bir kısmını soğururlar. Gün boyunca F katmanında yansıtılacak olan kısa dalgalar D ve E katmanlarından geçtiklerinde enerjilerinin bir kısmını kaybederler ve sinyal kuvveti azalır. Gece ise, bu katmanlardan geçme gibi bir zorunluluğu kalmayan dalgalar geçme gibi bir zorunluluğu kalmayan dalgalar, pek fazla enerji kaybetmeden çok daha uzak noktalara taşınabilirler.

SAĞLIĞIMIZIN GELECEĞİ

Ahmet KAÇAR

Gelecekle ilgili herkesin umutları vardır. Fakat bilimin ilerleyişi artık bu rüyaları yıllar sonra değil, daha biz ölmeden gerçekleştiriyor.

- "Doktor" kavramı genelde insanların genleriyle uğraşan kişiler anlamına gelecek.
- Üniversitelerde insan anotomisi ile ilgilenen bölümler tarih olacak.
- Gen mühendisliği gibi bölümler doruğa ulaşacak, ayrıca buna benzer genle ilgili birçok bölüm açılacak.
- Makineleşme de gen teknolojisiyle aynı oranda ilerlemekte; belki de insanlar makinelerle birleşecek. Mesela metal kemikli insanlar olabilecek.
- Artık eczanelerde satılan ilaçlar gibi genlerimizle oynayacak. Fakat bu ilaçlar tablet şeklindeki ilaçlar gibi olmayacak.
- Hastalık yapan bakteri gibi tek hücreli patojenlerin genleriyle oynanarak, vücuda yararlı bakteriler haline getirebilecek.
- Vücudumuzun belli bir şekli olmayacak. sokakta gördüğümüz canlıların hayvan mı; insan mı yoksa bitki mi olduğu ayırt edilemeyecek.
- Vücudumuzdaki organların yedek parçaları olabilecek. Ayrıca daha farklı organlar da eklenerek uçmak gibi hareketleri yapmamız çok basit olacak.
- Vücutta hızlı ve sonsuz bir büyüme sağlanacak.
- Tatile çıkamadığımız anlarda inandırıcı ilaçlar sayesinde tatile çıkmış gibi olacağız.Fakat gerçek olanla olmayanı ayırt etmemiz zorlaşacak.
- Gözlerimizi ister teleskop, ister mikroskop gibi kullanabileceğiz.
- İnsanların vücutlarında renkli pigmentler ile sağlık, hiç çıkmayan dövmeler yapılabilecek.

BİTKİSEL YAŞAM

Doğucan BAYRAKTAR

İnsanların geçmişte yaşadıkları zorluklar onların bugünkü hayatlarında elde ettikleri kolaylıkları beraberinde getirmiştir.

"Çağlar öncesi insanlar (ilahlar meydanda yokken) hastalıklarını nasıl tedavi ediyorlardı?" gibi bir soru insanın aklına gelebilir. Bu devirlerde yaşayan insanlar çözümü doğada bulmuşlar ve doğadaki etkilerden faydalanmışlar.

Fakat gün geçtikce bu bitkiler hastalıkları tedavi etmemeye, hatta insan vücuduna zarar vermeye başlamışlar. Bunun üzerine insanoğlu daha pratik ve etkili bir madde bulmaya çalışmış ve yine bitkilerden yararlanarak antibiyotik, aspirin ve buna benzer ilaçlar üretmeye başlamış.

Peki bu bitkilerin etkisi günümüzde unutulmuş mu?

Yaşadığımız şu devire bir baktığımızda unutulmadığını görüyoruz. Mesela soğuk algınlığından şikayet ettiğimizde doktorlar bile özellikle yanı sıra ıhlamur tavsiye ediyorlar veya bize bacağınız, karnınız veya herhangi bir yerimiz ağrıdığında kekik suyu içmemiz tavsiye ediliyor.(!)

Kimbilir belki de günümüzden altıyüzyıl sonraki nesiller yaşadıkları devirdeki ilaçları değil de çağlar öncesi insanların kullandığı bitkileri insanoğlu için yararlı bulur. Böylece bir ilaç içmek için anne babaların çocuklarına dil dökmesi gibi bir olay ortadan kalkmış olur. Yani kısacası hayatımız daha da kolaylaşmış olur.

İleride eğer böyle bir olay olursa biz buna "BİTKİSEL YAŞAM" deriz. Ne dersiniz hoş olmaz mı?

Kekik Suyu = Her derde deva
Ihlamur = Soğuk algınlığına etki eder.
Bir yemek kaşığı kahvenin üstüne limon sıkıp kahveyi içmek = Karın ağrısına iyi gelir.
Soğan Çorbası = Boğaz enfeksiyonlarına karşı iyi gelir.
Şimdilik bu kadar. Daha fazlasını isterseniz bizzat bana başvurabilirsiniz.

SAĞLIK ELDEN GİDİYOR !

Bora ÖZKAYA

Elektrik bulunduğundan beri elektromanyetik dalgalarla iç içe yaşıyoruz. Her elektrik devresi az ya da çok bir elektrik alanının yanında ışık hızını geçebilen EM dalgaları oluşturuyor. Yaşamımızın vazgeçilmezleri arasında yerini almış radyo, TV, elektrikli cihazlar, gerilim hatları önemli ölçüde EM alan oluşturmakta ve son olarak da bunlara cep telefonları ve tabii baz istasyonları eklenmiş durumda.

Yaklaşık 25 yıldır bu dalgaların canlı üzerindeki etkileri araştırılıyor ve artık bunların kimyasal yapımızda pek çok değişikliğe yol açtığı gözler önünde. Hal böyleyken hala parayla sağlıklarını değişebilen insanlar (Şu meşhur baz istasyonları konusunda) mevcut.

Neyse, şöyle bir bakarsak; etkileri arasında hipertansiyon, parkinson, alzheimer, lösemi, tetis, göğüs kanseri, beyin tümörü, sinir sistemi bozuklukları, bağışıklık direncinde zayıflama, kısırlık DNA bozuklukları gibi bir kaç (!) rahatsızlık bulunuyor.

Yapılan araştırmalara göre EMF (Elektromanyetikfield)'nin çok etkisinde kalan işçilerde alzheimera yakalanma riski normal insanlara göre erkeklerde 4,9 kat, kadınlarda ise 3,9 kat daha fazla görülüyor. Enerji iletim merkezlerine 40 m'den daha fazla görülmüş. Bir elektrik şirketinde çalışan 223.000 kişiden 4000'inin kanserli olduğu saptanmış; beyin tümörü normalden 10 kat daha fazla, lösemi ise 2-3 kat... Yapılan laboratuvar deneylerinde (Farelerle 18 ay) EMF'nin kanser üzerindeki etkisi test edilmiş (2 kat daha fazla gözlenmiş) ama bilim adamları hala kesin bir ilişki kurulamadığını söylüyorlar; bilimsel olarak yeterince ikna edici değilmiş.

Bu arada bizim pansiyon binasının yakınlarında da bir baz istasyonu mevcut ve balkonların hemen dibinde gerilim hattı geçiyor. Fazla meraklanmaya gerek yok; bize bir şey olmaz (!)

Biraz daha devam edersek; 1995'te İtalya'da cep antenlerinin baştan 20 cm. uzakta tutulması konusunda bir karar çıktı ve bunun üzerine adamlar kulaklı cepleri geliştirdiler. Cep telefonuyla 2 dk'lık bir görüşmenin bile, kandaki zararlı proteinlerin beyne girmesine engelleyici savunma mekanizmasını devre dışı bıraktığı ve bu durumda alzheimer, parkinson, multiple sclerosis riskinin arttığı ortaya çıkarıldı.

Ama; EMF - kanser ilişkisini desteklemeyen, hatta riski azaltıcı ilişkiler bile saptanmış (Yalnız bu araştırmalar cep telefonu firmalarınca yaptırılmış) yorum sizin...

Durum böyleyken, bu teknolojik aletlerle birlikte yaşamak o kadar doğal hale gelmiş ki; ileride başımıza gelecekleri hiç düşündüğümüz yok ve "Eskiler niye bu kadar sağlıklıymış?" diye soruyoruz hala...

BİLİM ve TEKNOLOJİ HABERLERİ

Ömer KOÇ

EN KÜÇÜK HELİKOPTER

Çinli araştırmacılar dünyanın en küçük helikopterini ürettiler. Cieotong Üniversitesi'nden bir grup araştırmacının ürettiği helikopter bir arı büyüklüğüne sahip, 18 mm uzunluğunda, 5 mm yüksekliğinde olan bu araç, askeri keşif amaçlı olarak kullanılabilecek. Helikopterin yapılmasında özel yöntemlerle üretilen mikro mekanik, elektronik ve aerodinamik teknik malzeme kullanılmış.

KONUŞAN BANKAMATİK

ABD'de, görme özürlülerin de başkasının yardımı olmaksızın banka işlemlerini kendi başlarına yürütebilmeleri amacıyla konuşan bankamatik makinası geliştirildi.

ASPİRİN YERİNE MEYVE

ABD'nin Michigan Üniversitesi'nin bir araştırmasında, mayhoş kiraz ve vişnenin aspirinden 10 kat daha etkili ağrı kesici olduğu, üstelik mide ve böbreklere yan etkisinin bulunmadığı belirlendi. Michigan State Üniversitesi bilim adamları, vişne ve kirazın, ağrı kesici olarak etkili olduğunu, günde 20 Vişne ve mayhoş kiraz yiyenlerin ağrılarının dindiğini ileri sürdüler.

2000 YILININ SAATLERİ

Seiko, pile gerek duyulmadan insan enerjisine dayanarak çalışan üç yeni teknolojiyi piyasaya sundu. Seiko Kinetic Auto Raly, üç gün hareketsiz bırakıldığında uyku konumuna geçiyor ve zamanı dört yıl hafızasında çalıştırabiliyor. Seiko Thermic, insanın vücut ısısı ile çevre ısısı arasındaki farkın enerjiye dönüşmesiyle çalışan ilk saat teknolojisi. Spring Orive Kinetic de enerjisini kullanıcısının hareketleri ile kurduğu yayın boşalması ile üretiyor.

TARİHÇE

Mehmet DÖNMEZ

OSMANLI ve LAİKLİK

Osmanlı İmparatorluğu'nun tarihe yön veren devletlerden biri olduğu, zaman geçtikçe daha rahat bir şekilde gözlenmektedir. Osmanlı İmparatorluğu'nda Türk Devleti gelenekl.erinin devam ettiği ise (Padişahın kutsallığı, Allah'ın yeryüzündeki gölgesi olduğu vb.) tartışılmaz bir gerçektir. Yalnız Osmanlı İmparatorluğu'nu bu kadar önemli yapan, bu Türk Devlet geleneğinin üzerinde, farkında olmadan yepyeni düzenler eklemesi ve bazılarına pek hoş gelmese de bu hukuksal, siyasal ve kültürel birikimiyle Türkiye Cumhuriyeti'nin de kaderine bu miraslarla etki etmesidir. Ne var ki bazı olgular çürük temellere oturtulduğu için bunun ceremesini Türkiye Cumhuriyeti çekmiştir ve ne trajiktir ki bu süreç işlemektedir. Bunların başında ise herhalde din - devlet ilişkileri gelir.

Osmanlı İmparatorluğu laik miydi? Bu sorudan önce laikliğin ne demek olduğunu ve bir devlete laik diyebilmemiz için hangi unsurların bulunması unsurların bulunması gerektiği irdelemeyiz. Laiklik; dinin kimsenin tekelinde olmaması inancın kul ile Tanrı olması demektir. Akla gelen ilk husus herhalde devlet yönetimi olsa gerek. İlk söylemek istediğim şey ise bilinenin aksine şeyhülislamın devlet yönetimindeki etkisinin azlığıdır. Şeyhülislam fetva verirken "Şer'i maslahat değildir, ulu-l emir (devletin başı) nasıl emir verirse öyle hareket etmek gerekir" diyerek sadece bir tavsiye mercii ulduğunu ve söylediğinin kimseyi bağlamayacağını ifade eder. Fakat padişahın özellikle 19. ve 20. yy'da kullandığı halife ünvanı Osmanlı Devletine teokratik bir yapı olarak - bu ütopyasını gerçekleştirememiştir.

Laik olmanın bir diğer olmazsa olmaz devlet yönetimine bağlı olarak hukuk sistemi ve toprak düzenidir. Toprak düzeninde sınıflandırma .... halkın bağlı olduğu dine göredir. Hatta Arabistan Yarımadası ayrıcalıklı bölge olup, hiç vergi vermezdi. Hukuk sistemi ise daha büyük bir muammadır. İlk başlarda şer-i (Kur'an ve fıkıha dayanan) hukuk ve örfi (Padişah'ın yaptığı fetvalar ve verdiği hükümler) hukuk olarak dualist bir yapı göstermiştir. Kurallar dini bir kayanağa dayandırılmaktadır ki bu laik devlette asla olmaz, ne var ki teokratik bir devlet de kişiden kaynaklanan kuralları reddeder.

Fakat madalyonun öteki yüzü biraz farklıdır: Laik bir devlet olmanın üçüncü şartı din ve vicdan hürriyetidir ki burada Osmanlı İmparatorluğuna hakkını teslim etmemiz gerekir. Hem de skolastik düşüncenin bütün Avrupa'yı yönettiği, aynı din içinde farklı mezheplerin birbirleriyle kanlı bıçaklı olduğu bir dönemde olduğu bir dönemde... II Mahmut "Uykularımda Hıristiyanları kilisede, Müslümanları camide, Yahudileri de havrada görmek isterim" derken herhalde buna işaret eder.

Karar vermek içinse madalyonu son kez çevirmemiz gerekir. O zaman da Prof. Dr. İlber Ortaylı'nun tabiriyle " İmparatorluğun en uzun yüzyılı" olan 19. yy ve Tanzimat gerçeğiyle yüzleşiriz. Tanzimat bürokrasisisi laikliğe doğru daha önce yapılmamış hamleler yapmıştır. Örneğin hukuk alanında gayri müslimler nizamiye mahkemesi adı verilen ve tamamen batılı esaslara göre yönetilen mahkemelerde yargılanmıştır. Ayrıca konular şer-i mahkemeler aleyhine devamlı kısıtlanmıştır. Ama şer-i mahkemeler kaldırılmaya cesaret edilememiş ve ikili yapı Osmanlı Devleti'nde hukukun en önemli sorunu olmuştur.

Hüküm vermek bir tarihçi için bile zordur, dolayısıyla bir öğrencinin olayı kestirip atması doğru gözükmemektedir. Osmanlı Devleti belki laik değildi ama Atatürk sağlıksız olmakla beraber mutlaklığı kırılmış bir devlet yönetimi ve teokratik olmaktan uzaklaşan bir imparatorluğu miras aldı. Bunu Türk İnkılabı'nın basitleştirmek için söylemiyorum. Atatürk tabi ki çıtayı çok yukarılara taşıdı. Çektiğimiz bazı sıkıntıların bu kıt mirastan kaynaklanmadığını iddia etmek bile zordur. Ama bu konuda korkusuzca araştırma yapmak ve yaşadığımız sorunları analiz etmek bizim bu sorunu çözmemizi sağlayacaktır.

ASLI'NDA

Aslı AKYOL

KENDİNE DÖN

Asfaltın üzerinde yükselen, bir sevimsiz direk gibiydi. Varlığına, sebebin dahi layık görülmediği bir nesne! Daha farklı şeyler ifade etmiyordu yaşayışı. Olması gerektiği için olan; öyle olması gerektiği için öyle olan bir nesne.

İnsan, nadiren farkeder süregelen tüketilmişliğin böyle zavallı bir insan parçası olduğunu...

Sahi, ne zaman vermişti ipleri, tamamıyla koşulların eline? En son ne zaman bütün güzelliğini dökmüştü bir mevsime ve ne zaman teslim olmuştu o mevsime, kayıtsız!

Hayır, neler saçmalıyordu! Bir ağaç mıydı sanki o! Gelen mevsime saçlarını tarayan şen şakrak bir ana mıydı, ya da göçen misafirlerinin anısına güzel saçlarını, bir yeni baharda açmak üzere döken; hisseden, yaşayan, anlamlarla bezenmiş bir konukseveri miydi tabiatın?

O, tabiatın bir parçası değildi ki... Asfalt yolun üzerinde dikilen betondan bir direkti. Betondan ve sevimsiz; betondan ve anlamsız; betondan ve sert, kaskatı!

Son hatırladığı, orada öylece odaklanmış, bakıyor olması gözlerinin önünde süren, devam eden, yaşanan hayatta. O kadar uzaktı ona ve o kadar içindeydi.

Bayağı olmuştu; gözlerini, görmemek üzere hayata kapatalı ve kulaklarını, duymamak üzere tıkayalı elleriyle, sımsıkı. Ve düşüncelerini, ipin ucuna sallandırıp; karanlık bir hücreye mahkum edeli...

Algılama gücünü köreltmişti nesnelerle. Gören bir ama, aklı olan bir kafasız, bir sağır, bir aptal gibi yaşıyordu nicedir...

Hayatlar dönüyordu etrafında. Yüzlerce binlerce hayat. Ve zamanın ortak paydasında buluşmuştu insanlarla; yaşıtlarıyla, büyükleri, küçükleriyle. "Hayat" diyorum! Arzular, idealler, sevgiler, dostluklar, aşklar! Dünyayı döndüren gücün altına, imza atmaktaydı insanlarla, her yeni dakika, her yeni saat.

Neydi bu duyarsızlık!

İrkildi. Bir süre yine boş bakındı. Derken gözlerini ovuşturmaya başladı. Kanatırcasına ovuşturuyor, acıtıyordu gözlerini. Yüzünde belli belirsiz bir tebessüm uyanmıştı. Perdeleri teker teker açıyor, açtıkça hayatı daha yakından görüyor. Uzun zamandır söylemediği gibi "Merhaba" diyordu sanki.Tekrar bakındı, boş ifade silinmişti gözlerinden.

Başını eğdi, iki elinin arasına alarak düşündü biraz. Ne güzel dostlar edinmişti o tüketilmişlikte! Evet, tüketilmiş sevgilerin, tüketilmiş arzuların ve tükenmeyen heveslerin ve tükenmeyen ihtirasların içine ne güzel anlar sığdırmıştı demek!

Başını çevirdi, dostlarından biri hemen yanında duruyordu. Az önce kapısını çekip, dışarıdan sürgülediği hücreye yönelmişti dostu. Gözlerindeki anlam bir boşluğa dönüşüyordu yavaş yavaş. Öyle ya, ne çok sıkıntı gelmişti üst üste. En kötüsü, bir bir vazgeçmek durumunda kalıyordu sevdiklerinden...

Ufak ufak rengini yitiriyordu sıcak teni, kaskatı kesildi kesilecek, asfalta dikilmek üzere, harcı kurumaya yakın betondan bir direği anımsatıyordu hali.

Birden dank etti kafasına. Elini tuttu dostunun; "Dur !" dedi. "Dur, geri dön ! Bu bir yanılgı. Hayat durmuyor; olaylar, olgular, hatta hatta nesneler her daim yeniliğin, değişikliğin içinde!" "Kaskatı kesilen, anlamını yitiren bizleriz; evet, hayata dair birçok güzelliği, belki bir o kadar çirkinliği, ama yaşanılası olanı kaçıran bizleriz.

Tren durmuyor, raylar kesintisiz. Son istasyona henüz çok var. Sıkı tutun, asfalta düşme! Orada zaman yok; orada hayat yok.

Yaşanılası hayat burada, bu rayların üzerinde ve biz, burada birlikteyiz.!"

O sevimsiz direk yerle bir olmuştu. Fakat, hala biraz kasvet okunuyordu yüzlerinden. Öyle ya, zamana ihtiyaç vardı; hayatın biricik ortağı zaman, yardıma her an hazırdı nasılsa.

Belki belini büküp koparabilse ve biraz dökebilse anlatamadıklarını, çabuk silinecekti o kasvet.

Ama yapmadı o da direkten bir anı olarak kaldı. Eğilip, kapanmadılar ve ağlamadılar...

Her şeye rağmen, güçsüz değildiler!

Ozan ÖNEN

VAZGEÇEMEDİKLERİM

Suların içinde kaybolur gibiyim bugünlerde. Ama kendimi susuz bir balıktan başka bir şeye de benzetememekteyim sessizliğinde çığlıklarımın... Gökyüzündeki yıldızlarda sevdiklerimi görmeye çalışıp görememek yeni intiharların başlangıcı kan kokulu düşlerimde. Düşler şarkılarımda, şarkılarım duvarlarında yankılanmakta kalbimin. Kalbimse; sevdiğimi söyleyememenin acısıyla daha da altında ezilmekte kayan yıldızlarımın... Seviyorum ve susuyorum. Bugünlerde gözyaşlarımla besleniyor kanım.

İçimdeki asi bir türlü vazgeçemiyor inadından. Fakat inadı bir türlü isyan, bir türlü çığlık karşılıksız bakışlara! Kanımdaki isyanı bastıramaz tek damla göz yaşı; içimdeki boşluğu dolduramaz hiçbir dost bakışı... Tek başıma dolaşmaktayım bulutlarında dostlar kahvesinin. Çünkü hep onlar düşürdüler içimdeki uçurtmalarımı; ben yine uçurdum! Onlar hep güldüler; ben gözyaşlarımın tuzunda boğuldum... Ama her yeni gün yeniden kurtuldum umutlarımın kanadına takılıp. Takıldım ve uçtum. Uçtum ve sustum. Anlatamadım sesimin duyulamayışını... Çabaladım ama başkalarının çabalarının yetmezliğinden kayboldum o bereketli tarlada. Aşkı unuttum, isyanı susturdum. Ama anlatamadım yine kendimi yıldızların ardında uyuyanlara. Toplu katliamların değişmez kurbanı oldum. Bununla da kalmadım; son isteğimi söyleyecek cellat dahi bulamadım idam sehpasında. Yağmurun sesi oldum, sevgilimin nefesi... Göz yaşının tuzu, rüyaların bitiş saniyesi. Yoruldum ve sevdiğimi söyleyememenin verdiği bastırılmışlıkla hepsinin rüyalarına son sözlerimi kustum. Her şeyimle tekrar karşılarındayım vazgeçemediklerimin rüyalarında.

Yağmur berekettir. Çayımız umut... Ben yine hazırım yağmur kokulu çayımızdan içmeye. Görüşmek üzere rüyalarında bir başka gecenin. Sizi seviyorum, sizi seviyorum. Ölmek için çok erken; ama ölesiye seviyorum. Siz devam edin yıldızların ardında uyumaya! Tatlı rüyalar vazgeçemediklerim, tatlı rüyalar şiir gözlülerim... Kolay gelsin yeni katliamlarda...

HAYAT BU İŞTE!

G. Gökçen DEMİR

Ağlamak mı, gülmek mi? Yoksa boşa geçen bir zaman mı hayat? Belki heyecan, Belki umut, belki hüzün. Belki bir damla gözyaşı Özlem yolculuğu, sevgi köprüsü, sağ kalma mücadelesi! Belki hiçbiri. Hayat denen bekleyiş nedir peki?

Duygulara teslim olmak. Ufka boş boş bakmak. Aslında boş boş bakmıyoruz. Gözümüzün önünden neler geçmiyor ki o akıl almaz maviliğin önünde!... Martı seslerin eşliğinde.... Ya o sonsuza dek giden renk cümbüşü! Güneşin nazlı nazlı batışı, kızıllığının ihtişamı, sudaki yansıması. İnsanın içinde nasıl heyecanlar yaratır. Sonra güneş bir gölge gibi izlerini bıraka bıraka kaybolur gökyüzünden. Ve yine karanlık... Başa çıkılmaz ıssızlık. Neredesin yüce güneş? Niye bıraktın bizi? Ama yıldızlar var bize yardım eden. Uzaklardan bize el uzaktan yıldızlar. Belki etrafı toz pembe yapmaya çalışıyorlar. Boşuna uğraşmayın yardımsever yıldızlarım. Çok uzaksınız bana. Sadece yol gösterin güneşsiz boşluğumuzda bize. Güneş doğmayacak mı yine? Zaman geçmek bilmezken, ne kadar hızlı geçtiğini anlayamıyoruz oysaki. Çok geç oluyor hayatı anlamak. Ondan tat almadan geçiyor.

Anlaşılmaz bir yoldayız. Hayat, hep doğruya ulaşma yarışı. Belki vahşi bir arena. İnsanların, insanları hiç uğruna ezdiği bir dünyadayız belki. Ama yine de umutla geliyor gelenler bu dünyaya. Her doğan yeni bedenler sevinçle karşılanıyor, karşılıyorlar dünyayı. Belki ağlıyorlar başta, ama yalancıktan mı, yoksa hayat mı korkutuyor onları? Yine de gülücükler karşılıyor onları, o sıcacık kucaklar, sevgi dolu öpücükler.

Hayatın çilesi ayrılıklar. Ya memleket, ana - baba özlemi ya da yar hasreti yıkar destanlarda. O akan yaşlar hiç dinmez. Bir de ayrılık tren garındaysa!... Efkarlandırır çiçek satan kadınlar, trenin acı acı öten düdüğü. Ya trenden uzatılan kollar?... Birbirini keneteleyen eller... Trenin hareketleriyle ayrılır eller ve birkaç damla gözyaşı düşer üzerlerine. Hüzün kaplar treni ve özlemle yoğrulur insanın yürekleri.

Dağın zirvesindeyim. Aşağı bakıyorum ürkekçe. Ayağımın altına yeşil halı sermişler. Değerli miyim yoksa altı milyar insanın içinde? Ağaçlarım aşağıdan meyva uzatıyorlar bana. Sağolun dostlarım, tokum ama. Kuşlarımsa müzik çalıyorlar büyük bir itinayla. Sağolun kuşlarım, siz yetersiniz bana. O aşağıdakiler kim? O koşuşanlar çocuklar mı, yoksa sevinçle zıplayan tavşanlar mı? Bana doğru koşuyorlar galiba. Gelin, gelin ve beni de katın oynunuza. Kahkahalarınızı atın ve oynunuzu oynayın. Kimsenin o oyunları bozmasına izin vermeyin çocuklarım. Doyasıya yaşayın çocukluğunuzu, hayatı, doğayı. Yararlanın ondan, sizden yararlandığı gibi!...

Yıldırsa da seviyoruz hayatı. Mutlu anlarımızı, sevdiklerimizi, doğanın eşsiz güzelliklerini, bize sunulan nimetleri, başarılarımızı... Belki acıları tadı tuzudur hayatın. İsyankarız belki. Ama yine de bağlıyız hayata.O biz, biz oyuz.

Hayat bu işte! Gülerek bakar bize! Hayatımız bir gün sona erer. O ise başka yaşamlarda devam eder, düşüncesizce... Gülüp geçer bize. Terkedenlerle, merhaba diyenlerle... Hayat bu işte, hayat!...

Karşı Komşumdan Ayrıldım

İlke MIRIK

Zaman içinde sürükleniyorum, şaşkın, belki biraz bilinçsiz. Akış hızından başım dönüyor. Biraz soluklanmak, bir küçük nefes için tutunabileceğim bir dal aramak aklımın ucundan bile geçmiyor. Zaman beni unutmuş, beni bana unutturmuş, acımasız kabalığının içinde kalan damlamı yok etmek istercesine akıyor. Ber bir karar veriyorum. O beni unutmadan ben onu unutacağım, kısa bir ZAMAN için. İlk işim saatimi çıkarmak oluyor; araba kullanırken, yüzerken, ağlarken, gülerken hep kolumda olan, en özel anılarıma tanıklık etmiş, hatta evimi, işimi, yatağımı, beni paylaştığım o zaman göstergesini... Öyle ki tenimle bütünleşmiş, benim olduğuna inanamadığım o bembeyaz bölüm ona tamamen çıkarıp atmama engel oluyor. Onu cebime atıp kaçmaya çalışıyorum, ondan bir metre bile uzaklaşamadan.

Karnım acıkmış, akşam yemeği vakti geldi mi acaba? Gözüme bir çocuk takılıyor. Aslında onun eski, yırtık elbiselerinden, dağınık siyah saçlarından, pasaklı yüzünden çok simitleri asıl dikkat çekici olan. Görünüşünden belli bayatlığı simidin, ama açlık işte. Ağzıma götürüyorum, ömrümde tattığım en çıtır simit olmalı bu. Boş bir bank buluyorum. Günün bu güzel saatinde, mevsimin bu güzel havasında, rüzgarın bu tatlı okşayışında, denizin bu başka tadında boş bir yer şansıma inandırıyor beni. Eski bank denizin neminin yanında kokusunu da içine çekmiş. Karşımda güz renginde, meltem kokusunda, bulut kıvrımında bir gül. Nedendir bilinmez, belki de sarısından, ayrılığın rengini taşıdığından, karşı komşumu anımsıyorum. Zaman birbirine karıştı, geçmişi şimdi yaşıyorum, aslında geçmemiş. Geride kalan bir şey yok. O sırada yanımdaki saati soruyor, allak bullak oluyorum. Ona "Yok" diyorum, "Saatim yok" Bana hatırlattığı şey canımı sıkıyor, hızla karmaşama geri dönüyorum.

Apartmana ilk taşındığımda, belki de kendini zorunlu hissettiğinden merhaba demek için uğramıştı karşı komşum. Öylesine mutlu olmuştuk ki, yeni biriyle tanışmak hayatlarımıza yeni bir tat verecekti. İçeri girdi, oturduk. Aldığı her nefesle sanki bana bir başka gününü anlatıyordu, binlerce nefes aldı, ömrünü tükettik. Sıra bendeydi, o duvarların renkleri, pürüzleri, şekilleri üzerinde beni didik didik aradı, ceplerime sıkışmış minik çocukluk anılarımdan, gözlerimin kenarına düşen göz yaşlarıma kadar... Kahve yaptım -kırk yıllık hatrı uğruna-, her yudumda farklılığımızın acısını tattık. Sıcak kahve dilini yaktı, gözünden yaş geldi. Bu onu ilk kırışımdı. Sonra her şey kötüye gitmeye başladı. Öksürüyordu, parfümüm genzini yakmıştı, her nefes alışında ona acı veriyordum. İntikam alırcasına sustu sonra, gözlerinden okuduğum son ipuçlarını da kesti. Besinimi eksmişti, her tarafım kaskatı oldu. Artık bedensel acı yanında gelecek kaygılarım canımı yakıyordu. İkimiz de biliyorduk, hissetme, farz etme geride kalmıştı. Bir adım öne geçip devam edemeyeceğimizi anladık. Yılları harcayıp ilişkimizi yıpratmıştık, artık o ilk heyecan yoktu. Biz binlerce nefestir birlikteydik, boğulmak üzereydik. "Ben artık kalkayım" dedi. Onu kapıya kadar geçirdim. Son kez baktık, gözlerimizdeki öfke sonrası yorgunluk, biraz pişmanlık, aradığını bulamamanın hayal kırıklığı, üzüntüsü dikkat etmeyenin anlayamayacağı kadar karışık bir hayaldi. Birbirimizi yıpratmaktansa ayrı olmayı tercih etmiştik. Birbirimizin kararını kabul ettik. Ondan ayrıldım. İlk ve son görüşmemizdi. Bundan sonra onu her gördüğümde biten bir ilişkinin verdiği olgunlukla buruk bir tebessüm oturdu yüzüme.

Hikayeyi baştan yaşıyorum, yine bitiriyorum. Hava kararmış, banktan kalkıp ürkekçe sarı güle uzanıyorum, hınzırca koparıyorum, korkakça uzaklaşıyorum. Saati cebimden çıkarıp hem onun olmaya, hem de benim görmeye alıştığım eski yerine takıyorum. Dönmem lazım, zaman beni bekliyor.

KENDİMİZDEN OLMAYAN

Duygu KARATAŞ

Sebep arama.
Yalnızlığımız da kendimizden,
Yalnızlığımız da...
Hatta özgürlüğümüzle tutsaklığımız da.

Yani bağlıyorsan kanatlarını,
Kelepçeliyorsan ayaklarını,
El ağzıyla lâl ediyorsan dillerini,
Sebep başkaları mı?

Sebep arama.
Sevgimiz de kendimizden,
Kinimiz de.
Her ikisi de yatar bir gülüşümüzde.

Yani geri geri kaçıyorsan,
Ya da bir adım gelmeyene on adım gidiyorsan,
Aşkla dağları deliyorsan Ferhat gibi,
Mecnun gibi çöllere düşüyorsan.
Sebep Leyla mı, Şirin mi?

İSTİRİDYE

E. Alkım KARAAĞAÇ

Bize yol gösteren çelimsiz yıldızlarımız bile, uzayda kaybolup gitmişler; biz yolumuzu nasıl buluruz şimdi?

Geceleri bu şehirde, tenha sokaklarda araba lastikleri yakıp kokusunda ısınan çocukları kör melekler mi korur?

Senin bebeğinin göz bebekleri de o geceler gibi karanlık mıdır, anne?

Özürlerimiz kabahatlerimizden çok
Aman kırılma diye,
Sen kırılma melek,
Yüzün eksilmesin, yüzünde hüznün.
Bana güven biraz, bil ki,
Sudan gözleri ve çamurdan yüzleriyle...
Sokaktaki çocukların da
Aynı seninle düşleri, aynı gülmeyişleri.
Bana güven melek, bütün hatasızlığım yalan
Hatalarımı sev yine de

Üç vakte kadar olur mu, her dilek fincanda? Kolay mı hayat kavgasında sevgileri harcamak?

Uykularımın ömrünü kısaltıyorum
Uykularımı öldürüyorum
Gözlerim kan çanağı, gözlerim kapanmak bilmez.
Yaslanıyorum pencereye
Sabah üç dört arası
Uykuculara düş satıyorum
Uykularımı öldürüyorum
Düşlerim öksüz kalıyor

Yaşadığın şehre en tepeden bakıyorum bugün, işte orda sen varsın. Dar sokakların en dar yerinde. Gözlerin kocaman ve omuzların duvarlarla bir. İçim gözlerine sürükleniyor.. sen sürükleniyorsun. Bir zaman aşımına takılmış düşlerin, gülüşlerin beceriksiz. Adının kokusu bütün bahçelerine sinmiş bu şehrin... Sen beni tanımıyorsun.

Her camda bir menekşe titriyor,
İçindeki en beyaz yerde titriyorsun.
Denizi yok bu şehrin, limanı hiç yok
Gemiler geçiyor uzaklardan, burda dalga yok
Tuz yok, yıldız yok...

Yüzünü okşayan sokak lambalarını kırmışlar bir bir. Bir şair özlemesidir şimdi için. Şimdi ağlıyorsundur, ağır aksaktır gecelerin.

Her gün dönerler gidenler geri,
Her gün yeni bir göç yeni bir ölüm
Yüreğimde bir kuştur soluğun ama,
Yaşadığın şehir sevmiyor seni...
Sevmiyor seni...

DENİZ FENERİ — **Ulaş AYDIN**

YALNIZLIĞIN İKLİMİ

Deniz gözlü deliye...

Uyumak güneşe karşı; deniz kokusuyla, insanlardan uzak...
Öyle özlüyorum ki !...
Rüzgar akor bassa benim için; bir melodi, bir
hava tuttursa; sessizliği bozsa!
Yağmurla buluşmak randevu alınmamış olmasına rağmen
ya da karşılaşmak apansızca, ölüm gibi...
Etrafımdaki sis kümesinin dağılmasını seyretmek,
kara bulutlarla vedalaşırken...
Elimde şemsiye, yüreğim şemsiyesiz...
Gitmek buralardan; uzaklaşmak "gerçek" maskeli sahtelerden,
tozla dumanı çiftleştirircesine...
Kendimi bulmak için koşmak kendi peşimde
ve yakalamak kendimi yakalanmaktan korkmazcasına...
Uzun bir yürek çarpıntısı... O sesi yakalamak ince ince;
götürmek derinliğe; özgür bir yunus gibi, uçuk bir deli gibi...
Yüzleşmek aynadakinin gözlerine bakarak,
kaçırmaksızın, cesaret dolu hırçınlıkların tangosunda...
Sonra hesaplaşmak dağlarla ve aşmak dağları,
bir atletin engelleri aşmasından öte...
Sınırları zorlamak tabuları hapsederek ve bırakarak yok oluş kaderleriyle yalnız...
kalıpların dışına çıkmak, nehirden taşan su misali;
ama zararsızca, rüyamdan çaldıkları kuşun ve timsahın ilişkisi gibi...
Ateş olup korunmak kurtlardan, o parlaklık ve soyutlukla...
Su olup direnmek, o derin enginliğiyle maviliğin,
acı çektirmeye çalışan mutsuz istiridyelere ve sünger taşlarına...
Rüzgar olup sevdiklerini okşamak en küçük bir esintiyle!
Basılan akorlarındaki ezgileriyle, kendini bulmak!
Yaşamayı öğrenmek, amacını yaşamdaki...
Toprak olup yeşermek; paylaşmayı öğrenmek,
paylaşmak her şeyi;
suyu, havayı, ışığı paylaşırcasına...
Umudu öğrenmek, aşkı aramak her yerde, her anda,
farketmeksizin, özgürce...
Aşk ve umudun ayrılmaz iki parça olduğunu bilmek!
Yağmur, bulut gibi...
Et, tırnak gibi...
Madde, düşünce gibi...
Deniz, okyanus gibi...
Sevinç, keder gibi...
Dayanmak ve acı çekmek gibi...
Bununla coşmak, uçmak bulutların üstüne...
izlemek oradan dünyayı ve insanları
tanrılarla beraber, umudun ve aşkın gücüyle...
İşte hayat, hepsi...
Hayat ne umutsuz ne aşksız yapabilir - nasıl yapamıyorsa
hiçbir varlık ateş, hava, su, toprak olmadan!
ne de umut ve aşk, hayatsız!...
Belki de bir boran misali
mavisiz yapamayan...

* Boran: Özgürlüğüne sıkı sıkıya bağlı bir kuş

en son ne okudunuz?

VERONİKA ÖLMEK İSTİYOR

-Paulo Coelho-

Zeynep ARSLAN

Yedi gün içersinde öleceğinizi bilseydiniz ne yapardınız?

Veronika genç, güzel bir kızdır. Kendine göre bir yaşamı vardır. Bir gün intihar etmeye karar verir. Uyku ilacı ve ... İşte asıl yaşam savaşı bundan sonra başlar. Uyandığında o artık bir akıl hastanesindedir. Bu esnada yedi gün içinde öleceğini öğrenir. Yaşam ve ölüm arasındaki o ince çizgide kendini, çevresini sorgulamaya başlar ve bir anda hayatın ne kadar değerli ve yaşamaya değer olduğunu anlar.

Yazarın gerek yalın anlatımı, gerekse gerçekçi bir bakış açısıyla yansıttığı bu güncel durum kitabın değerini daha da arttırıyor. Kitabı okurken kendinizden de çok şey bulmanız mümkün.

BİR ÇİFT YÜREK

-Marlo Morgan-

Hayrettin ŞİPAR

Bu kitap hayatım boyunca, alıp bir solukta okuduğum ilk kitap. Kitapta gerçek insanların doğa ile içiçe yaşayışları ve nasıl doğanın her nimetinden yararlandıkları anlatılıyor.

İnsanlığın çoktan yitirmiş olduğu geçmişi, etkileyici bir dille okuyucuya sunulmuş. Tüm varlıkların aynı evrenin parçası olduğu ve insanlığın Dünya'yı kurtarmak için geç kalmadığı mesajı veriliyor.

Bu kitabı okumanızı şiddetle tevsiye ediyorum, çünkü bu kitabın her sayfasında birşeyler öğrenecek ve kendinize döneceksiniz.

SOFİ'NİN DÜNYASI

Jostein Gooder'in 1990 yılında çıkardığı felsefik bir roman

Bilgehan YILDIZ

Bir felsefe öğretmeni olan Norveçli yazar sahip olduğu bilgileri ve felsefe tarihi gayet akıcı bir biçimde romana aktarmış.

Romanda 15 yaşındaki Sofi bir gün bir mektup alır ve mektupta yazılanların akabinde tanımadığı biri tarafından felsefe tarihini öğrenmeye başlar. Sonra Mektupları gönderen adamla tanışır ve hikaye budaklanır.

SAVAŞÇI

-Doğan Cüceoğlu-

Duygu KARATAŞ

Savaşçı; Doğan Cüceoğlu'nun son yapıtı. Cüceoğlu, bu son yapıtında insan doğasını ve mutlu olmanın yollarını irdeliyor. Savaşçı adını verdiği, mutlu ve başarılı insanın olaylara karşı tutumlarını, eylemlerini anlatıyor. İnsanı, iç dünyasına doğru uzun ve anlamlı bir yolculuğa çıkarıyor. bu yolculuk; insanın kendini eleştirmesini, iyi yönlerini, keşfetmesini ve kendini tanımasını sağlarken bir yandan da toplumu sorguluyor.

Cüceoğlu bildiğimiz psikoloji eserlerinin uslubundan kurtulmuş, akıcı bir anlatım sergilemiş. Arif Bey adlı bir öğretmenle yaptığı sohbetler ile mesajlarını okuyucuya iletirken, sıkıcı, psikoloji yazılarından güzel betimlemeleri, soru cevap biçimli anlatımı, hayatın içinden örnekleri ile ayrılıyor.

Savaşçı son zamanların en güzel, en akıcı psikoloji eserlerinden bir kendisini tanımak, yaşamda mutlu olmak ve kendi içinde yeni ufuklar yaratmak isteyenlerin okuması gereken bir kitap. Öyle ki yaşamda mutlu olmak için ancak iyi bir "savaşçı" olmak gerekiyor.

PİRAMİT

- İsmail Kadare -

Gökşen ŞAHİN

Dünya edebiyatının seçmelerinden bir olan "Piramit" adlı bu kitap insanlık tarihinin olağanüstü olarak değerlendirilen yapıtlarına ışık tutuyor.

Bu kitapta dünya tarihinin en önemli hazinelerinden bir olan piramitlerin aslında göründüğü kadar masum olmadığını, firevunların halkı kontrol altına tutabilmek için uyguladıkları baskının bir sonucu olduğu açıkça gözler önüne seriliyor.

Hem tarihi bir kaynak, hem de akıcı bir roman olarak okunmaya değecek bir kitap...

DENEMEYENLER

- Metin Üstündağ -

İnci KATIRCI

Karikatürleriyle ve Leman'daki yazılarıyla tanıdığımız Metin Üstündağ on yıl boyunca yazdıklarını bu kitapta toplamış.

Sokak çocuklarından, şiirden, intihardan, alkolden, karikatürden, kot pantolonundan yanl; ipe sapa gelir gelmez her şeyden bahsettiği bu kitapta en güldürücü bölümler klişe sorulara verdiği "dumur" cevaplar.

- Büyüyünce ne olucan?

- Sana ne, söylilm de sen ol, değil mi...

Pışşık var mı bende o göz... hem annem, tanımadığım amcalarla büyüyünce bir şey olma" dedi

EN İYİ ALBÜMLER

N. İLKER ERÇİN

Türkçe

1- Elbette (Candan Erçetin)
2- Neresindeyim (Aslı)
3- Asi ve Mavi (Onur Akın)
4- Düş sokağı sakinleri - III (Düş Sokağı Sakinleri)
5- Yine Ayrılık (Haluk Levent)
6- Sitemdir (Yavuz Bingöl)
7- Kan Kokusu (Mavi Sakal)
8- Bırak Zaman Aksın (Mor ve Ötesi)
9- Yollarda (Haluk Levent)
10- Şairin Elinde (Kargo)

Bu sayının En İyi Solisti ***Haluk Levent*** (sıralamada en fazla albümü bulunan soliste göre belirlenir)

Türkçe şarkılarda AFL biraz duygulu, Candan Erçetin, Onur Akın ve Düş Sokağı Sakinleri'nin ilk sıralarda bulunmaları ve şarkıları bu görüşü destekliyor sanırım.

Türkçe müzik seçimlerinde de rock müzik tutuluyor. Haluk Levent, Kargo, Mavi Sakal grup ve solistlerinin listede önemli bir yeri var. 10 albümün - Aslı'yı da sayarsak- 5'i rock ölbümlerinden oluşuyor ki ben daha oylarının listeye girmesine yetmediği bir yığın albüm biliyorum.

Yavuz Bingöl ve Onur Akın da hazırlanan listede Türk müziğinin seslerini unutturmuyorlar.

Listeye, yani yapılan oylamaya göre en iyi albüm "Elbette". Bana göre bu albümün birinci olmasını sağlayan şarkılar; Dayan, Söz Vermiştin ve Unut Sevme.

Yabancı

1- In Stereo (Bomfunk MC's)
2- Metallica (Metallica)
3- Unplugged In Newyork (Nirvana)
4- Ride The Lightning (Metallica)
5- Nevermind (Nirvana)
6- Americana (Offspring)
7- Opps! I did It Again (Britney Spears)
8- Load (Metallica)
9- Supernatural (Santana)
10- A Real Dead One (Iron Maiden)

Bu Sayının En İyi Grubu ***Metallica*** (Sıralamada en fazla albümü bulunan grup veya soliste göre belirlenir)

Listeye bakıldığında AFL çapında en çok dinlenen müzik; metal ve rock ağırlıklı. On albümlük sıralamada 5-6 albüm bu tür müziklerden oluşuyor.
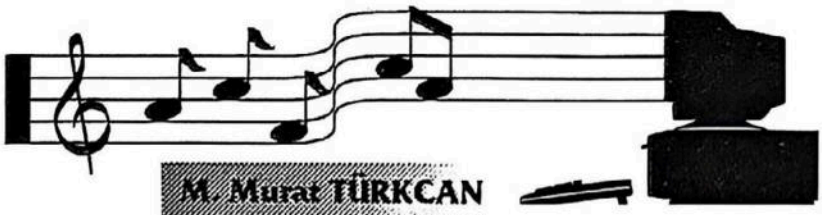
Metallica'nın Metallica ve Nirvana'nın Unplugged In Newyork albümleri şiddetle tavsiye ederim. Kişisel bir görüş olsa da, gerçekten şahane albümler.

Ayrıca Hip Hop tarzı müzik de çok fazla dinleniyor ki; zaten listenin 1. albümü de bu tarz müziklerden oluşmakta. Metallica'nın Metallica albümünü müthiş bir atakla geçmişti.

Bir tekno müzik dinleyicisi değilim fakat bu albümün birinci olmasından şu şarkıların önemli yer tuttukları izlenimlerine vardım.

Free Syler, Fashion Styley, B.Boys Fly Girls.

İNTERNETTE MÜZİK

M. Murat TÜRKCAN
Cevahir ALTINTOP

Bu sayımızda bir müzik sitesi tanıtacağız. Bu site geniş içerikli bir müzik sitesi . Aslında gitar severler için yapılmış ve çok sık aralıklarda güncellenmekte. Bu sitede bir çok güzel yön var. Mesela; bu sitede bir e-mail servisi var. Bu e-mail servisi diğerlerinden hızlı, çünkü az kullanıcısı var. E-mailiniz şu şekilde oluyor: isminiz @ turkcemuzik.com Burada e-mail atıp gelenleri okuyabiliyorsunuz.

Sitede gitarla ilgili birçok konu var. Burada Türkçe, İnglizce olmak üzere birçok akor bulabilirsiniz. Akorların sayısı 2000'in üzerinde, ayrıca bu şarkıların hemen hemen yarısının MP3 'ü de bulunmakta. Akorlar 3 günde bir güncelleniyor yani son çıkan şarkıların akorlarınıda bulabiliyorsunuz. Güncellemede en büyük pay kullanıcıların çünkü yeni akorları onlar gönderiyor. Bu akorları bulmak için şarkının veya sanatçının adını bilmek yeterli. Bu aslında önemli çünkü bunlardan yalnız birini bilen bir kişi bu özellik sayesinde istediğine ulaşabilir.

Sitenin birçok farklı bölümü var. Amatör gruplar için olan bölümde gruplar şarkılarını yayınlayabiliyor. Ayrıca panosu var. Burada ise ikinci el müzik aleti alım satımı yapabilirsiniz.

Sitenin linkleri yine müzekle ilgili, bizim ilgimizi çeken tek link ise dünyanın en büyük müzik arşivi olga.net.

Bu sayıda bu kadar bilgi verebildik. Eğer fazlasını istiyorsanız bir tık yeterli (www.turkçemuzik. com)

AYDIN DEVLET GÜZEL SANATLAR GALERİSİ DAHA ÇAĞDAŞ VE MODERN BİR HİZMET BİNASINA KAVUŞUYOR.

Hacı ÇAKMAK (Aydın Güzel Sanatlar Galerisi Müdürü)

Aydın'ımızın en merkezi ve hareketli bölgesinde, Adnan Menderes Bulvarı başlangıcında Aydın Belediyesi mülkiyetindeki küçük ama şirin bir binada 12 yıl hizmet verdikten sonra Aydın Belediyesi'nin hazırladığı bir kompleks proje ile aynı yerde kullanım alanı eskisinden 4 kat daha büyük olan yeni Güzel Sanatlar Galerisi için çalışmalar başlatıldı.

300 m2'lik sergi salonu, 85 kişilik konferans salonu, kurslara yönelik 42 m2'lik stüdyo, bürolar için 100 m2'lik bir başka bölüm, vestiyer, servis mekanı, depo, Wc'ler ve diğer müştemilatı ile toplam 700 m2'ye yakın kapalı alanı olacak galeri, 2001 yılı başında Belediyece tamamlanarak, yine aynı kira koşulları çerçevesinde Aydın Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'ne teslim edilecek.

Aydın Valiliği ve Belediye Başkanlığı arasında yapılan bir protokol ile bağıtlanan bu örnek çalışma, Valiliğimiz onayları uyarınca Aydın Devlet Güzel Sanatlar Galerisi Müdürlüğü'nün binayı boşaltması sonrasında başlatıldı. Devlet Güzel Galerisi Müdürlüğü idari hizmetlerini geçici olarak İl Halk Kütüphanesi hizmet binasında sürdürmektedir.

Tüm sanatseverlerle birlikte 2001 yılında daha güzel bir kültür ve sanat yuvasında buluşmak dileği ile...

Yeşilçam'dan İnciler...

*«**Ben kör bir gencim. Hayatımı keman çalarak kazanırım. Rica ederim duygularımla oynamayın.**» «Sen arkadaşımın aşkısın.» «Sizi ebediyete kadar bekleyeceğim.» «**Lütfen haddinizi biliniz.**» «Tanrım, ne kadar bedbahtım.» «**Bana yıllar önce çılgınca aşık olduğum bir kadını hatırlattınız.**» «Babanın kanını yerde koma oğul.» «**İşte bana yazmış olduğun aşk dolu mektuplar. Meğer hepsi yalanmış. Al bunları.**» «Hayır Tamer. Olaylar sandığın gibi değil.» «**Fakirsin sen. Fakir fakir...**» «Beni paranla satın alabileceğini mi sandın?» «**Bu resimdeki amca kim, anne?**» «Sen kaç yiğidim. Ben onları oyalarım.» «**Hayır, hayır... Tertemiz hislerimle oynadın benim.**» «Biliyordum... Ölmediğini biliyordum Rıfat.» «**Ok, ne saadet.**» «Yaa Justinyanus, işte buna Osmanlı tokadı derler.» «**Yettimim yiğidim.**» «Yavrum, İstanbul sana neler etmiş.» «**Saadet dolu yuvamıza kara bir gölge düşürdün.**» «Bizim gibi insanlar şerefleri için yaşarlar, namusları için ölürler. Ama sen bunu anlayamazsın.» «**Ben artık yarım bir insanım.**» «Çocuğumun ameliyat parası için yaptım her şeyi.» «**Ağlamak istiyorum.**» «Olmadı yapamadım, Neriman seni unutamadım.» «**Ben sırtımda taş taşır, yine seni okuturum oğlum.**» «Söyleyemedim anne. Babamın simitçi olduğunu yine söyleyemedim.» «**Demek aşkımız bir yalandı.**» «**Tanrım neden, neden ben?**» «N'allahım... Sen, sen... Bu ses... N'olamaz.» «**Amca, size baba diyebilir miyim?**»*

7 renk: SİNEMA

Cihan YILDIZ

* The Ninth Gate (Dokuzuncu Kapi) özellikle son yıllarda çok tutulan ve Tanrı - Şeytan - gerçek üçlemesini irdeleyen fantastik gerilim filmerden biri.

Roman Polonski'nin 6 yıllık bir aradan sonra yönetmenliğini üstlendiği ilk film olan The Ninth Gate'in bence dikkat çekici iki yönü var; Senaryo ve başrol... Artura Perez - Reverte'nin romanından uyarlanan senaryo gerçekten ilgi çekici. 90'lı yılların James Dean'ı olarak lanse edilen Johnny Deep'in performansı ise mükemmel. Filmin konusuna gelince; Dean Corsa (J. Deep) hayatını çok nadir bulunan kitapları aramaya adamış, bir sahaftır. Bu konuda oldukça başarılı olan Corsa bir gün Boris Balkan adlı zengin bir kolleksiyoncu tarafından iki el yazmasını bulmak üzere görevlendirilir. Rivayete göre bu iki el yazması "Karanlıklar Krallığı'nın" 9 kapısını açacak kitaplardır. Önceleri bu görevi kâh bir iş olarak gören Corsa daha sonra kendinden daha kudretli bir el tarafından piyon olarak kullanıldığını anlar.

Bence film "gerilim" namına bir kaç korkutucu kovalamacadan başka bir şey vermiyor. Filmde aynı türdeki "The End Of Days" ve Stigmata" gibi görsel efektlerle donatılmış sahneler yok. Tabi Johny Deep'in rol arkadaşı, Kırmızı Viperli arasıra uçma eğilimi gösteren Emmanuelle Seigner'i saymazsak.

Dediğim gibi pek iyi bir gerilim değil. Yalnızca yaptığı satanist çağrışımlar ona bu sıfatı veriyor. Ama ben sırf Johny Deep'i izlemek için bile bu filmi görürdüm.

* Matrix - 2'nin senaryosu tam anlamıyla bitti. Özellikle "Neo" karakteri daha gelişmiş ve yeni yeteneklere sahip. Tabii bu da daha fazla aksiyon demek. Jet li'nin filmde rol alacağı hemen hemen faranti ama "Neo"nun yanında mı yoksa karşısındaki anti-virüs programlarından birimi olacağı kesinlik kazanmadı. Bu arada filmde John Woo'nun stilinde slow-motion aksiyon sahnelerinin de yer alacağı belirtildi.

* M: I - 3'ün senaryo çalışmalarına başlandı. İlk ikisi hasılat rekorları kıran filmin 3. bölümünü de John Woo'nun yönetmesi olası... Başrol içinse Tom Cruise ve Nicholas Cage'nin adı geçiyor.

* Gone in Sixty Seconds

70'li yıllarda çekilen ve 3. sınıf bir film olarak karşımıza çıkan ve iki araba hırsızı kardeşin kendilerine yeni bir hayat kurma mücadelesini anlatan Gone in Seconds'ın (60 Saniye) bu "Cover" versiyonu özellikle otomobil meraklılarına hitap ediyor. Baş rolde "her rolün adamı" Nicholas Cage ve mükemmel fiziğiyle Angelina Jolie oynuyor. Ve bir de 67 model Ford Shelby Mustang...

Aslında film Ferrari, Porsche gibi süper spor otomobiller ve bu adrenalin makineleri ile yapılan manevraların üzerine kurulu.

Şahsen ben, bir sinema izleyicisi olarak filmi pek beğenmedim. Açıkçası film dolby surraund takviyeli bir otomobil belgeselinden başka birşey değil. Filmi kurtaran tek şey Nicholas Cage'in varlığı. Angelina Joile ise tıpkı Ferrariler gibi, filmde sadece filme estetik güzellik kazandırmak amacıyla boy gösteriyor. Ama bir kaç saat hoş vakit geçirmek istiyorsanız ve otomobil merakınız da varsa "Gidin" derim.

* Eğer gazete - dergilerin sinema köşelerine bakanlardansanız, Mel Gibson'un son bir kaç yıldır pek iyi işlerin altına imza atmadığından haberdarsınızdır. Yaptığı filmler ya Poy Back gibi "action-kara mizah" arası başarısız ya da başarılı bir tekrar filminden daha ileri gidemeyen Weapon 4 gibi yapımlar...

Ama The Patriot tüm bu eleştirilere cevap verircesine mükemmel bir başarıya imza attı. Öyle ki film 7'den 70'e herkes beğendi. Dünya Box - Office sıralamalarında haftalarca ilk üçte yer aldı. Filmde eleştirilen ingilizler dahi filme karşı olan beğenilerini açıkca dile getirdi. Mel Gibson yine zirvedeydi...

Her şeye rağmen eleştirmenler bunun altında kalmadı. Mel bu kez iki kabusu birden görüyordu. Öncelikle filmdeki, hemen hemen köleciliği takdir edip ırk ayrımcılığı yapan tavır, diğeri ise; filmde her yerde bulunabilecek bıçak, balta gibi kesici aletlerle yapılan ve gençleri buna özendirici olan aksiyon sahneleri...

Bu işin nereye varacağı bilinmez ama Mel ve eleştirmenlerin düellosu daha uzun süre devam edeceğe benziyor.

İşte "The Patriot"un en ilgi çekici birkaç sahnesi ve yönü;

* Topun izleyiciler üzerine düşüyormuş gibi gelmesi

*Martin'in İngiliz komutanını ziyaret ettiği zaman, sandalyeyi incelemesi

* Çocuğun konuşmaya başlaması

* Topun seke seke gidip adamın bacağını koparması

* Rahibin ölürken silahı B. Martin'e atması ve B. Martin'in kötü adamı öldürmesi.

TEKNİK SERVİS

Metin Kaan UYGUNTÜZEL

Sevgili arkadaşlar;

Herkesin ilgisini çekecek bir yazı yazmak yerine temel teknik bilgiler vermeyi daha uygun gördüm. Fakat bu demek değildir ki, çok kötü bir yazı oldu. Kesinlikle hayır! Bilgisayarınız ve İnternetiniz varsa bu yazıyı mutlaka okuyun.

Temel bilgilerle başlayalım. Programcığın fazla ilginizi çekmeyeceğini düşündüğümden İnternet'e yükleneceğim. Fakat site reklamı yapacağımı ya da herkesin bildiği bir şeyleri anlatacağımı zannetmeyin. İlla ki site tanıtmak istesem. www.geocities.com/mrmku adresine kesinlikle girin derdim fakat demiyorum. (Fakat girerseniz hoşunuza gidecektir.)(!). Ama reklam yok (!)

İşte çoğu internet kullanıcısının ilgisini çekecek bir konu. Temel olarak Hack işlemi. Bu işlem IP temeline dayanır. IP (Internet Protokol) daha basit biçimde kapı numaranız veya açık adresiniz olarak tanımlanabilir. Her bilgisayara internette değişik IP numarası verilir. Bu numaralar rastgele değil Servis sağlayıcısına bağlı olarak verilir. Servis sağlayıcısı sizi internete bağlayan şirkettir. (Örn.: Superonline, İxir, Ispro). Bu adres (127.0.0.1) gibidir. Bu adres kullanılarak ilgili portlar ile diğer bilgisayara bağlanılır. Port ise bilgisayarın kapısı olarak nitelendirilebilir. Değişik portlardan değişik protokollere bağlantı sağlanır. (Örn.: Port 80 internet bilgi alış-veriş, Port 12345 NetBus). Bir port kapatılırsa kapanan portun ilgili işlemi yapılamaz.

Hack olayı bir bilgisayarın İp numarası alınıp ilgili port kullanılarak karşısındakinin haberi olmadan onun bilgisayarına bağlanarak yapılır. Bu bağlantıyı sağlayan aracı program ise Trojan'dır. Trojanın çalışma prensibi adından da anlaşılacağı gibi Truva Atı tekniğidir. Girilmek istenen bilgisayarda Patch program çalıştırılır ve bu program o programın kullandığı portu sizin haberiniz olmadan açar ve saklanır. Bilgisayarınızda bulunduğu sürece o port açık bulunur. Ve bilgisayarınızın savunması neredeyse tamamen yıkılır.

İşte bunlar basit bir Lamer'in sahip olması gereken teknik (teorik) bilgilerdir. Lamer ise "Hacker Çırağı" olarak tanımlanabilir.

Tüm bu anlattıklarım bizzat kendim tarafından denenmiştir. İnanmayan Emin Şenay, Ozan Önen'e sorabilir (!)

Eğer konu ilginizi çektiyse.

ICQ: 32368624

E-mail:mku99@ispro.net.tr

Lütfen bana ulaşın.

***NOT:** Bir hacker ya da Lamer'in size ulaşmasının en kolay yolu MIRC gibi chat programlarıdır. Lütfen mümkün olduğunca bu gibi chat (IRC) programlarından uzak durun!!!*

^^Shy Guy^^ www.geocities.com/mrmku

İÇİMİZDEKİ BİLGİSAYAR UZMANLARI

Asil BÜTÜN

Bu köşemde okulumuzda bilgisayar ile ilgilenenler ve yaptıkları hakkında bilgi vereceğim. Bu yazının onları ateşleyeceği, heveslerini arttıracağı ve onlara olan ilginin artacağını umuyorum.

Metin Kaan Uyguntüzel'in sitesi bu sayıdaki konumuz. Bu site okulumuz 10/B sınıfı öğrencileri hakkında gerçekçi yorumlar, fotoğraflar ve espirili anlatımlardan oluşmakta. Ayrıca siteyi hazırlayan Metin Kaan Uyguntüzel'in Fen Lisesi hakkındaki düşünceleri, ilginç yorumları, öğretmenler ve personel hakkında geniş bilgi, aşkölçer, günlük yemek tarifleri (!) ve kendisinin de belirttiği gibi dandirik oyunlardan oluşuyor.

Site amatör bir çalışmaya göre oldukça güzel. Tasarım gayet hoş. Ayrıca bu siteden ilerideki sayılarda inceleyeceğimiz diğer arkadaşlarımızın sitelerine de link verilmiş. Ben mutlaka girin derim. Adresi:

www.geocities.com/mrmku

Tıklayın, görün

İPİMLE KUŞAĞIMLA

Ulaş ADIYAN

AH ŞU BİZ LİSE 3'LER

Fen Lisesi mi? Ya da şu an Lise 3'ler için bir sorun olan ÖSS mi? Bunlar var ya bunlar; sizin hiç anlayamayacağınız evrimlerin başlamasına sebep olacak (Tecrübe konuşuyor hesabı!...) Beyin hücrelereniz mutasyona uğrayacak; "A, B, C, D, E" ya da "yalnız I, yalnız II'lerle ayıkken değil, uykunuzda bile uğraşacaksınız. Tüm nesneleri birer şık olarak görecek; onları "değiller" veya "-dır"lar sınıflarına dahil edeceksiniz farkında olmadan!. Biz, yani Lise 3'ler bu sıkıntılar içinde kendimizi az da olsa rahatlatacak, deşarj edecek uğraşlar bulduk. Mecbur olduğumuz için belki de.

Lise 3'lerin olmazsa olmazları.

- Çarşıya cezalı olduğunda bile çıkabilmek için dershaneye kaydolmak!...
- "Duydun mu, duydun mu? Şu günde bilmem kaç soru çözüyormuş!..." deyip, arkasından, gaza gelen topluluktan çıkan "yuh..." sesleriyle karşılaşmak.
- "Ben şimdi çalışmıyorum, ileride canım sıkılmasın diye!... Mayıs'a doğru sizin canınız sıkılmış olacak çalışmaktan ve çalışamayacaksınız, o zaman da ben çalışıyor olacağım..." şeklinde çalışmayan insanlardan çıkan bu tip sözlerle kendilerini ne güzel teselli ettiklerini düşünmek!
- Gündüzlülerin moralini bozmak için "Sen eve gidene kadar, ben yurduma gitmiş ve en az iki test çözmüş olacağım..." şeklinde gerçek dışı şeyler söyleyip, psikolojik savaşta öne geçmek!
- Yemek bittikten sonra kata çıkarak; bağırışıp, vuruşup, "Cimbombomsun sen..." naralarıyla tepinmekle beraber her gün beş potsa K.İbo'nun "Helvayı yerim inşallah seni..." şarkısını müthiş figürlerle söyleyip, rahatlatmak kendini ve beynini düşüncelerden uzaklaştırmak!
- "İt iz very hat tiiçir!" deyip, kuzey sınav salonuna gitmek; aynı soruyu on defa sorup hocaların sabrını homojen bir biçimde ölçmek; en sonunda hocaları zıvanadan çıkartıp, duygu sömürüsü yaparak üste çıkmak ve sevildiğini anlamak, ilgi görmek...

(NOT: Felsefemiz şifresini ve ayrıntılarını öğrenmek isteyenler 11/A sınıfına gelebilir.)

- Sıraları ortaya çekip, etrafında timsah yürüyüşü yapmak, on sekiz kişiyle tek yürek, tek bilek bazen de balığımızın yani Kamil Junior'un (Kamil Efe'den miras...) akvaryumunda tang yapmak (özellikle şeftali iyi oluyor akvaryumda!...), içine vitamin hapları atıp balğın vitamin ihtiyacının karşılanmasını sağlamak ya da akvaryumu pota yapıp içine pin pon topu sokmaya çalışmak! (Bu arada yazılanlar balık içindeyken oluyor!) Lise 3'e gelecek olan arkadaşlarımız da geldiklerinde görecekler ki; yaptığı olay mantıklı mı, mantıksız mı düşünmeden, rahatlatıyor, güldürüyor, stresini alıyor diye bilinçsizce değişik şeylerle uğraşacaklar. ÖSS bu, kolay değil!...
- Aşçımızın bıyıklarındaki eksilmeyi gözlemlemek; yemeklerdeki kıl sayısı ile karşılaştırıp fazlalıkların nereden gelmiş olabileceğini düşünmek! Bu olayda işlemleri zihinde yaparak, işlemlerimizi geliştirmek, hızlanmak... Bunu sınavlara yansıtmak!
- Büyük insan "Yoshi"nin hangi kazan üzerinde abdest aldığını ve hangi masada namaz kıldığını, yemeklerin tadından ve masanın kokusundan anlayıp, bu şekilde hızlı düşünüp, çabuk idrak etme yeteneğimizi geliştirmek! Bunun yanında "hangi kazan" ve de "hangi masa" verilerini kullanarak; çizelgeler hazırlayıp, kişilik tahlilleri yapmak. Bunlar sayesinde felsefede daha iyi netler çıkarmak!...

Ama arkadaşlar moral bozmaya gerek yok!. Çünkü; ilk yazdığımdaki gibi olumsuzluklarının yanında az da olsa güzellikleri de var Lise 3'ün; hocalarla ilişkilerde, samimiyette, istediğini az çok yapabilme konusunda ve de aşçının bakışlarına maruz kalmakla beraber "Testim yarım kaldı!" bahanesiyle yemekhane sırasına kaynayarak,yemeğini hemen alabilmek gibi...

(Devam Edebilir...)

NOT: Az da olsa abartı vardır, biliyorsunuz ÖSS...

eşref saati

M. Kaan UYGUNTÜZEL

AFL KLAVUZU

Bu senenin ilk sayısını büyük bir merakla lise 1'lerin okuyacağını düşünerek bir an önce okula alışmalarında faydası olur dedim ve bu sayıda özellikle okulumuz öğretmen ve personelinin öncelikli olarak dikkat edilmesi gereken yönlerini tanıttım.

a) Benim kadar zeki değilseniz sakın ama sakın Emine Tiriç'e ters çıkıp iddialaşmayın; garanti veriyorum kesinlikle altta kalırsınız.

b) Sakın Eyüp Arslan'ın dersine jöleli saçlarla girmeyin; çünkü jöleye karşı alerjisi var ve kısa zamanda kafanızı pamuk tarlasına çevirebilir. (İlla ki jöleli saçla gireceksiniz, kaliteli jöle kullanın(!))

c) Sakın Emine Altınsoy'un gülüşüne aldanmayın (Yaz yağmuru gibidir) Her an kolunuzdan tutulup disipline götürülme ihtimaliniz vardır.

d) Evraklarınızı Özer Bey'e sakın bir seferde teslim etmeyin; kesinlikle unutur. İmkanınız varsa evrağı teslim etmeye gittiğinizde evrağı vermeyin; ikinci çağırışında verin. Çünkü ilk sefer verseniz de unutup sizi yine çağıracaktır.

e) Kesinlikle Beden Eğitimi öğretmeni Mustafa Tankut'a bir spor dalında iddialı olduğunuzu söylemeyin; çünkü Cumhuriyet Lisesi'nde sizden birkaç gömlek üstün öğrenciler olacaktır veya kendisi sizden daha iyidir ya da tipinizden sizin iyi bir sporcu olmadığınızı anlar.

f) Sakın ama sakın Müzik öğretmeni Tahsin Çetin'e okey ile ilgili bir şeyler sormayın; zira bu oyunun kurallarını kesinlikle bilmez(!) ve flütünüze kesinlikle sahip çıkın (Sakın düşürmeyin, uçurmayın) Çünkü tankla, topla gelseler; Cumhurbaşkanının oğlu olsanız sizi döver.

g) Aşçıya fazla yaklaşmayın, çünkü sağı solu belli olmaz.(!)

h) Gülser Teyze'ye sakın sır vermeyin ilgili kişilere hemen iletir.(!); ama mutlaka selam verin yoksa yemek vermez!...

İşte okulumuzdan ibret verici manzaralar!. Arkadaşlar daha yazacak çok şey var am hepsini bu sayıya yazarsan diğer sayıya yazacak bir şeyin kalmayacak. O yüzden edindiğim tüm izlenimleri tüm seneye yaymaya çalışacağım...

Bu köşeyi okulumuz filozofu B.T.'nin sözüyle kapatmak istiyorum. "Çözümün bir parçası değilsen, sorun senin babandır."

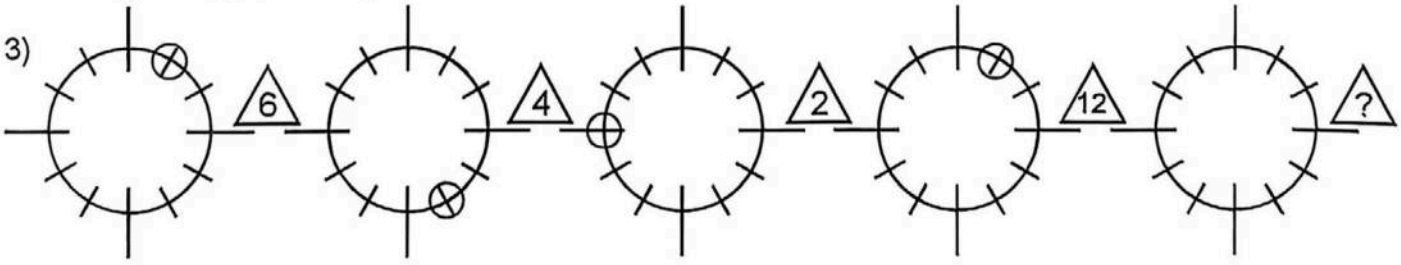
BEYİN CİMNASTİĞİ

Ahmet Emre LARLAR

1) 0, 1, 8, 27, ?

2) Bir satranç tahtasında iki beyaz kare koparılırsa; iki birimlik diktörgenler, tahtadan hiç parça artmayacak şekilde oluşabilir.?

3)

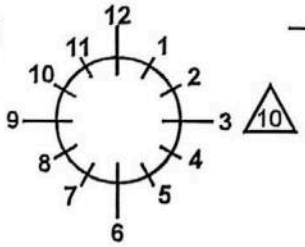
neresi işaretlenmeli ve üçgen içine hangi sayı yazılmalı?

CEVAPLAR - ÇÖZÜMLER

1) 0, 1, 8, 27, (64) $0^3=0$ $1^3=1$ $2^3=8$ $3^3=27$ **$4^3=64$ olur**

2) Diktörgenler siyah - beyaz kare ikilisi tarafından oluştuğu için oluşturulamaz.

3)

→ şekildeki bir saat gibi düşünmek gerek. akrebin dörder döndüğü görülmekte ve son olarak saat 5'e geliyor. İşaretlenen noktanın sayısına 5 eklenip ikinci sırada 1 eksildiği görülür.

Bir sonraki sayıda yeni sorularla görüşmek üzere...

AYDIN FEN LİSESİ SINIFLARARASI FUTBOL TURNUVALARI 2000-2001 EĞİTİM & ÖĞRETİM YILI SONBAHAR TURNUVASI SONUÇLANDI.

Sınıflar arası futbol turnuvası sonuçlandı ve şampiyonluğa 10/B sınıfı ulaştı. Şampiyon takım 10/B; yaptığı 4 maçta 4 galibiyet aldı, 28 gol attı ve sadece 5 gol yedi. Okulumuz futbol sahasında yapılan turnuvada futbolun tüm kuralları uygulandı, maçlarda hakemler görev aldı. Bunun yanında maçlarda renkli sahneler de göze çarptı. DJ Murat tarafından yapılan müzik yayın ve taraftarlar bunlardan sadece birkaçı... Gelelim gol krallığına... Gol krallığında turnuva öncesi de favori olarak gösterilen Ozan Önen var. Ozan Önen 10/B sınıfının forveti olarak turnuvada yerini aldı ve 4 maçta 17 gol atarak okul turnuvaları tarihinde ulaşılması güç bir gol oranına ulaştı. (Maç başına 4,25 gol). Gol krallığındaki diğer isimler ise şöyle ... Niyazi Gürsoy (10/A - 7 gol), Halil Dokuyucu (9/B - 6 gol), Bahadır Kağa Yabaş (10/A - 6gol) , Özgür Ozan Karakuş (10/A - 6 gol), Metin Kaan Uyguntüzel (10/B - 4 gol). Bu liste gol krallığındaki ilk 5 isimdi... Şimdi de şampiyon takımın kadrosuna bakalım.

72) Bayram TIRAK - KALECİ
35) Abdullah ADIYAN - ORTA SAHA
10) Uğur IRMAK-ORTA SAHA
65) Doğucan BAYRAKTAR - DEFANS
11) Umut AYDINOĞLU - DEFANS
√25) Metin Kaan UYGUNTÜZEL - DEFANS
9) Ozan ÖNEN - FORVET & KAPTAN

AYDIN FEN LİSESİ ÖĞRETMENLERİ ve SINIFLARASI TURNUVALARIN ŞAMPİYONU 10/B ARASINDAKİ GOL DÜELLOSU!...

AFL SPOR SERVİSİ

Okulumuzda sınıflararası yapılan futbol turnuvasında şampiyon olan takım 10/B ile öğretmenlerden oluşan ALL STARS takımı 24 Ekim 2000 Salı günü akşamı saat 17.00'da ZEYBEK Halı Sahası'nda bir maç yaptı. Maçta çok iddialı olan okulumuz hocaları maç öncesi yaptıkları açıklamada maçı kazanan tarafın bir isteğinin yapılması koşulunu öne sürdüler.

Maça hızlı başlayan taraf ALL STARS (öğretmenler) oldu. Bir anda 2-0 öne geçen ALL STARS, 10/B yi şaşırttı. Derhal toparlanan 10/B maça ağırlığını koydu ve skor 5-5'e kadar gayet dengeli gitti. 5-5'ten sonra açılan 10/B skoru bir anda 12-5'e getirdi. ve öğretmenlerimiz kendilerini gol sağanağının altında buldular. Maç bu dakikalardan sonra koptu ve 10/B maçı 20-10 kazandı.Bir saat süren maçta 30 gol atıldı ve gayet hoş hareketler sergilendi. ALL STARS'tan rehber öğretmenimiz A. Tansel Sarayköylüoğlu ve Mustafa Tankut çok formdaydılar. Bunu da attıkları gollerle süslediler. Maçın en skorer ismi ise turnuvaların gol kralı olan öğrenci Ozan Önen'di. Ozan bu maçta 12 gol kaydetti. Genele bakacak olursak 10/B'den Metin Kaan Uyguntüzel, bu yıl içersindeki en güzel oyununu sergiledi. 10/B kalecisi Bayram Tırak ise güzel kurtarışlarıyla beğeni topladı. Umut Aydınoğlu ise Ozan Önen'e yaptığı asistler ile maçın en göze çarpan isimlerindendi. Mehmet Dönmez ve Asil Bütün de deneyimsizliklerine rağmen çok iyi oynadılar.

Maç sonuda okulumuz öğretmenleri ve öğrencilerinin çok eğlendikleri yüzlerinden belliydi. Okulumuz müdür yardımcısı ve aynı zamanda da Beden Eğitimi öğretmeni olan Özer Akyıldız 10/B'nin halı saha ücretini öğrencilere ödetmedi ve kıyağını böylece geçmiş oldu.Ama asıl bomba en sona saklıydı. Hafta içi yapılan oda kontrolleri sonucu ceza alan arkadaşlarımızın çarşı izni cezasını Özer Hoca kaldırdı ve öğrencilerin Çarşamba izinlerine çıkması sağlandı. Maça gelen öğretmenlerimiz Nihat Afşin, Özer Akyıldız, Mustafa Tankut, Tansel Sarayköylüoğlu, Aydın Lisesi Rehber Öğretmeni Ahmet Ünlü ve okulumuzda memur olarak çalışan İbrahim Ağabeyimiz teşekkür eder ve bir sonraki maçlarda da yine onları karşımızda görmeyi temenni ederiz. Şampiyon yine 10/B ... İnşallah hocalarımız forma girerler ve maçlar daha çekişmeli sahnelerle geçer. Görüşmek üzere...

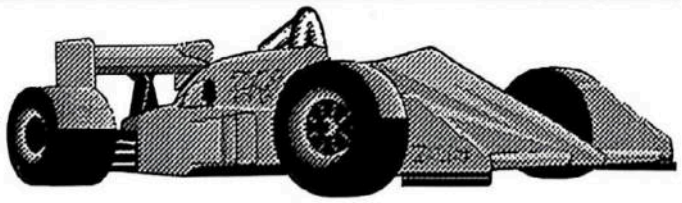
DERİNLER

Ozan ÖNEN

Karanlık bir geceden aydınlık gökyüzüne uçmak isteyen bir güvercin olur insanoğlu koşarken... Koşar; çünkü umut kokusu kanındadır, özgürlüğe olan özlemi kalbinde. Güvercinin kanat çırpışları özlemlerinde, kanat çırpışları göklerinde tüm insanların... Hayat büyük bir oyun olmuştur onlar için, oyunlar ise küçük bir hayat gözbebeklerinde. Tel örgüler veya yüksek duvarlar yoktur oyun oynarken insanlar için. Çünkü artık, dünya barışı kanatlarındadır güvercinin...

Tüm dünya insanlarını birleştiren bir güç vardır bu oyunların içinde. Öyle bir güç ki; onları kardeşliğe ve dostluğa iten ve derilerinin değil de kalplerinin rengini gösteren. Beş tane de halka vardır birbirine sıkı sıkıya bağlı insanlar arasında. Ne bir sihirbazın gücü yeter bu halkaları ayırmaya, ne de bir silahın. Çünkü paylaşmanın asaletiyle birbirlerine bağlıdır halkalar; yarışmanın heyecanı ve kazanmanın gururuyla. Dünya barışıyla kilitlenmişlerdir sonsuzluğunda umut denizlerinin. Dayanışmanın verdiği güçle yüzmektedir insanlar içlerinde özlem sellerinin. Olimpizmin ruhu gezinmektedir dünya insanlarında... Umut vardır bu ruhta... Aşk vardır, gelecek ve de yıldızlar... Yıldızlar kalplerinde, bulutlar nefeslerinde tüm sporcuların. Bir çocuğun bilyesinde saklıdır kazanma isteği, gözlerinde parlamaktadır paylaşmanın keyfi. Usul usul yaklaşmaktadır kardeşliğin ve dostluğun düşleri... İnsan, insan olmuştur kendi oyununda. Oyun, hayatı olmuştur ve hayatı kendisi. Küçük çocuk dalmaktadır tatlı rüyalara...

İnsanoğlu kendini baştan yaratma çabasına girmiştir bu oyunlarda, kaynaşma fırsatı bulmuştur sıcaklığında kendi yüreğinin. Olimpiyat meşalesi stadyumda yanmamaktadır... Olimpizmin alevleri damarlarında, alevleri gözlerinde tüm insanların, tüm meleklerin... Paylaşmanın onurundan, kardeşliğin kokusundan çıkan güç koşmaya devam ettiriyor bu insanları. Bu asi güç çocukların gözlerindedir, bebeklerin kalp atışlarında. Belki de en derinlerinde tüm insanların...

ÖZLEM SONA ERDİ

Hasan Buğra AKCAN
Emin ŞENAY

Formula 1'den Ferrari takımının 21 yıllık özlemi sona erdi. En son 1979'da İtalyan takımı Jody Schecter'le ipi göğüsledi. 1979'dan sonra gücünü kaybeden Ferrari 80 ve 90'lı yıllarda McLaren ve Williams'ın da önce çıkmasıyla kendine ancak arka sıralarda yer bulabildi. 1996 yılında 2 kere dünya şampiyonu olmuş Micheal Schumacher'i Benetton takımından transfer etti ve 1997 yılından itibaren zirveye oynamaya başladı. Bu sene de sezonun bitmesine bir yarış kala Micheal Schumacher'le gelen sürücüler şampiyonluğuna seviniyor.

Takımdaki şampiyonluk hazırlıkları Japonya grandprixinden önce başlamıştı. Öyle ki, takımın merkezi olan Maranello'da kurulan dev ekranda Japonya grandprixini 20000 biletli taraftar izledi. Yarışı kazanan Micheal Schumacher taraftarlarının yüzünü güldürdü.

Japonya grandprixinde sürücüler şampiyonu belli olmuştu, ancak son düğüm olan takımlar şampiyonu belirlenmemişti. 22 Ekim Pazar günü yapılan Malezya grandprixini Schumacher birinci, takım arkadaşı olan Barrichello ise üçüncü bitirerek Ferrari takımına takımlar şampiyonluğunu getirdi. Böylece Schumacher gibi Ferrari de açık ara farkla birinci oldu.

Kuşkusuz Formula 1'in diğer sporlara örnek olacak yanı ise kupa törenindeki dostluk mesajlarıydı. Yarış sırasında büyük bir yükün altına giren pilotlar yarış sonrası kolkola verip şampanya patlatıyor, sevinçlerini paylaşıyorlardı. Hepimizin arzusu bu ve benzeri sahnelerin her yerde görülmesi...

"İlköğretimden Üniversiteye"

BEŞEL BİLİM
DERSHANESİ

"Öğreterek kazandırır"

ÖĞRETEREK KAZANDIRIR

GÜÇLÜ VE TECRÜBELİ KADRO
MODERN TEKNİK DONANIM
BİLGİSAYARLA TERCİH
ÖZGÜN YAYINLAR
HER DERSTEN ETÜD ÇALIŞMALARI

R.Paşa Mah. Mimar Sinan Umut ve Sevgi Yolu
4 Sk. No: 14 - AYDIN
Tel: 0.256. 225 29 97 - 212 39 24 Fax: 225 14 01
beselbilim@ hotmail.com